

odsev oqage

Trzin je
končno dobil
obvoznico

Spet otroški
vrvež v
stari šoli?

Želel bi
priaznejši
videz cone

Po cele dnevi
smo nabirali
borovnice

Trgoavto Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš, Prešernova 3
tel./fax: 061 737 785, mobil: 0609 648 422

AKCIJA PRODAJA V MESECU JULIJU:

motorno kolo TOMOS A 35 SPRINT	88.990,00 SIT
kolo Rog - HOLLAND - žensko s košaro	22.990,00 SIT
kolo Rog - CAPRICORN - žensko MTB	22.990,00 SIT
kolo Rog - CAPRICORN - moško MTB	22.990,00 SIT
rotacijska kosičnica 484B - 3,5 KM	31.990,00 SIT
električna kosičnica CASTEL GARDEN RL 350	12.990,00 SIT
električni kompresor ATLANTA	24.990,00 SIT

Plačilo možno na več čekov brez obresti!!

VEDNO NA ZALOGI IN PRODAJI:

skuterji PIAGGIO, GILERA, vse vrste TOMOS motorjev in dodatne opreme skuterjev, GILERA ENDURO 50 cm³, TOMOS FLETER - vozen za starost od 12 leta dalje, čelade NOLAN

Nakup možen na več čekov (1+3) brez obresti! ali ugoden kredit od T+0% brez pologa.

VSE ZA VAŠ AVTO - OD STREHE DO IZPUHA

Avtodeli deli za osebna in tovorna vozila: FIAT, GOLF, RENAULT ŠKODA, LADA, ZASTAVA, OPEL, FORD, itd. • olja (Castrol, Shell, Valvoline, ELF Mapetrol, OMW) • zavorne ploščice in obloge Lucas • dodatna oprema • avtokozmetika, prtljažniki FAPA, izpušni lonci • akumulatorji vozil in motorje • filtri za vsa vozila • avtoelektrika Saturnus in Hella • avtoplašči SAVA in PNEUMANT z brezplačno montažo ... in še in še. Možnost plačila kupljenega blaga na več čekov brez obresti, za pravne osebe in podjetnike nakup brez p.d.

Odprtvo vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure

Obiščite nas in se prepričajte o naši pestri ponudbi.

SEDEŽNE GARNITURE TOVARNE OBLAZINJENEGA POHIŠTVA

TAPETNI STVO
BREST-TOP
Podkrajinik 18, 1380 Cerknica
Telefon 061 793 839, faks 061 792 254

SALONI :

- Podkrajinik 18, Cerknica
- Jemčeva 45a, Trzin (stari del)
Telefon 714 537, faks 714 536
Delovni čas: od 7. Do 17. ure,
sobota od 9. Do 13. Ure.

**TOVARNIŠKE CENE
IN MOŽNOST PLAČILA
NA VEČ OBROKOV**

VELIK IZBOR:

- sedežnih elementov s kombinacijo ležišč
- iz naravnega ter umetnega usnja ter dekorativnih tkanin.

MOŽNOST DOSTAVE NA DOM

FLIS

d.o.o.

Podjetje za trgovino in storitve

V naših trgovinah vas z veseljem
pričakujemo prav vsak dan!

Trgovina na Kladričevi 12 ima delovni čas!

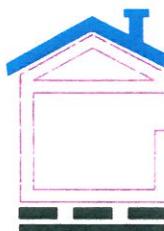
Od ponedeljka do sobote od 7.00 do 21.00,
ob nedeljah in praznikih od 8.00 do 12.00.

Trgovina Flis, Mengeška 9

Delovni čas:

ponedeljek - petek od 7.00 do 19.00
sobote od 7.00 do 13.00
nedelje od 8.00 do 12.00

**Ob 18. uri vsak dan sveži kruh!
Pripravljamo narezke po naročilu.**

PIKAT d.o.o.

Projektiranje, inženiring,
krovstvo, adaptacije, trgovina

- krovsko kleparska dela
- gerard
- Decra kritine
- izolatorska dela
- akustična izolacija stropov in sten
- hidroizolacija ravnih sten
- adaptacija strel
- Knauf - stene, stropi

1236 Trzin IOC TRZIN Špruhna 42, Tel.: +386 61 162 22 18,
Fax: +386 61 162 22 19, GSM: 041/662-815

IZDELAVA COKEL

Anton Jančigaj, s. p.

1234 Mengeš, Gorenjska 12, tel.: 061/738 267

Turistična agencija, Ljubljanska 85, Domžale
Tel.: 711-229, Fax: 713-705, e-mail: tentours@s5.net

Sandi Breznik
Sip. Jarše, Jarška c. 7, Domžale Tel.: 061 719-170, Fax: 061 719-175,
GSM: 041 624-828, Tel. trgovina: 061 712-430, E-mail: s-graf@siol.net,
www.s-graf.si

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716-302
mobitel: 0609 644-121

Popravila:
- TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na dom!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

HRVAŠKA - NOVE NIŽJE CENE
Več kot 50 počitniških ciljev z več kot 350 različnimi hoteli, apartmajmi
Akcijske ponudbe:

Rab - en teden, lastni prevoz že od 26.100

Kukljica - en teden, lastni prevoz že od 22.800

Bol na Braku z letalom že od 48.500 (odhod 4. julij)

Hvar z letalom že od 39.900 (odhod 3. julij)

Korčula z letalom že od 39.100 (odhoda 4. in 11. julij)

CIPER - AKCIJA teden dni z letalom (odhod 5. julij)

Hotel (***) - 68.900

Hotel (***+) - 88.900

Za vsa dodatna pojavnila in kataloge poklicite TENTOURS
tel. 711-229 ali 719-230 ali jih obiščite na Ljubljanski 85 v Domžalah.

Možnost plačila na obroke (5 čekov)
Ali ugodni krediti TOM+0%.

Z ZAMUDO, A IZ SRCA

po glavah in preklinjamo. Če v časopisu objaviš razpis in ta zamuja, je naroč. Nekateri so v dilemu: ali dobra ocena ali članek na Odsev. Pri oceni gre za pogoje prihodnjega življenja, pri članku pa le za pisane o neki stvari. Ne boste verjeli, vendar nekateri dajo pri takih dilemi prednost svoji karieri. Spet zamuda!

Časopis mora del stroškov izhajanja pokriti tudi z zaslужkom od reklamnih oglasov. Dogovorimo se v kakem podjetju, da bodo dali reklamni oglas, potem pa moramo po ta oglas hodiš vsaj po nekajkrat. Spet zamuda! K sreči smo oglas vsaj dobili, da o neuspehl poskusih sploh ne govorimo.

Spet bi še lahko nizali izgovore, dejstvo pa je, da smo v uredništvu zbrani neprofesionalci, da imamo zasebna življenja in še druge zadolžitve in da nam estavno vse ne znesev v predvidenem roku. Spet smo zamudili, vendar smo se trudili. Ne za zamudo! Trudili smo se, da bi bili kolikor točni in da bi bili zanimivi, berljivi, predvsem pa koristni za Trzin. Zdaj borno k izgovorom lahko dodali še dopuste in počitnice, vendar nameravamo priti med vas še v juliju. Hemingway je nekje zapisal In sonce spet izhaja, mi pa malo parafrazirajmo in recimo In Odsev bo spet prišel! Če nič drugega, vsaj kot dokument časa, odslikava sedanjih dogodkov za kasnejše robove. Če ga že zdaj z veseljem preberete, pa še koliko bolje!

Urednik

Netočnost je ena najslabših razvodov, ki nam pogosto po nepozabnem zagreni življenje. Če bi bili vsi ročni, če bi se vsi držali obljub in danih besed, bi bilo na svetu precej manj zapeletov, slabe volje in izgubljenih živcev. To še zlasti velja za sodobnost, ko se vse odvija precej hitro in sploh nimamo več časa za zoprine podrobnosti. Vendar nismo neznajljivi stroji brez dodatnih potreb. Doživel sem, da je tudi v pregovoru točni Švici vlak zamujal, da smo s pedantnimi Angleži pili čaj ob šestih in celo, da je Odsev zamujal za pol meseca. Muslimani bi ob takih prilika samo skomignili z rameni in rekli inshallah. Alahova volja, Esirki bi se zasmajali in komentirali z I-ma-qa (ne da se točno prevesti, pomenilo pa naj bi, da pač tako je), črnici ob ekvatorju pa bi se redili: akuna mataka – vse je dobro. Verjetno bi v drugih družbah, drugih kulturnih in drugih časih polmesečno zamudo kar nekako prenesli, nam pa kaj takega ni prav posebno všeč in se tolčemo

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika:
Jože Štih

Tehnični urednik:
Emil Pevec

Urednička fotografija:
 Mojca Ručigaj

Trženje:
 Tone Čipavec

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
 Marija Lukanc

Ostali člani uredništva:
 Mateja Erčulj, Urša Mandeljc, Nuša Matan,
 Jana Mušič, Gašper Ogorelec, Viktorija
 Pečnikar - Oblač, Katja Rebec, Mojca Senica

Tisk:
Bavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:
1300 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzini.

ISSN 1408-4902

Pri nujnosti Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije
št. 415 - 395/97 krajenvi česopis Odsev spada med
potrebovane informativne znanje iz 13. točke tarifne
sezonske 3, za katere se plačuje 5% davak od prumetna
proizvodov.

Obvoznica je končno odprta.
V občini Trzin še ni bilo toliko in
tako uglednih gostov.

(foto: Miro)

Nič za to, če je pot dolga,
samo da je ravna.

(Lezginski)

THE OLD LONDON PUB
IOC TRZIN

Postanite del tradicije

Sadje, zelenjava "Pri Viliju"
Trzin, Mengška 10 (tam, kjer je tudi pekarna)
Tel.: 719-935

SVEŽINA IN VITAMINI TUDI ZA VROČE, POLETNE DNI!

Delovni čas:
od pondeljka do petka od 8h - 20h,
ob sobotah od 8h - 16h,
ob nedeljah od 8h - 13h in
ob praznikih od 9h - 13h.

Ikerjan trgovsko podjetje d.o.o.

KOPALNIŠKA OPREMA
1236 Trzin, Ljubljanska 42, SLOVENIJA
TEL./FAX: +386 (0) 61 716-385
TRGOVINA: TEL./FAX: +386 (0) 61 716-385

PRODAJA: • KERAMIČNE PLOŠČICE,
• GRANITOGRES
• SANITARNA KERAMIKA
• SANITARNE ARMATURE
• KOPALNIŠKO POHITVO
• KOPALNIŠKI DODATKI

Marka

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŽIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 7^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

BAHNE®

OPTIKA
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengš
tel.: 738-980

ŽUPANOV KOTIČEK

Za začetek naj zapišem željo, da bi občani in občanke ter drugi odjemalci junija Številko Odseva res dobili že junija in ne s petnajst tednov zamudo še julija, kot se je to, žal, zgodilo z majsko Številko, ki je bila zaradi spleta neljubih okoliščin doставljena šele 6. junija. Glede na to, da smo v Uradnem vestniku v majski Številki objavili nekaj razpisov, naj poudarim, da bomo glede na razpisane roke za vlaganje vlog na osnovi teh razpisov seveda upoštevali zamudo pri izidu Odseva.

RAZPLETANJE ZGODEB O T 3

Marsikdo je verjetno že izvedel, da je Ustavno sodišče RS sredi maja razsodilo, da Odlok o ureditvenem načrtu T 3 – TRZIN CENTER, ki je v preteklih mesecih tako srđito buril duhove v Trzinu, ni v neskladju z zakonom. To pomeni, da vsi investitorji, ki imajo zagotovljene druge pogoje za to (n.pr. lastništvo parcel, prizapravljene projekte ipd.), lahko nemudoma zaprosijo za gradbenega dovoljenja na podlagi odloka, kakršen je bil sprejet na seji Občinskega sveta občine Domžale oktobra 1997. Tudi zato moram pripominiti, kako smiselna je bila odločitev vodstva občine, da je v času od vložitve zahteve po presoji zakonitosti odloka do odločitve Ustavnega sodišča RS nadaljevalo pogovore z investitorji (Kraški zidar, Potez idr.) o najbolj spornem delu ureditvenega območja (gre za zgradbe v osrednjem delu T 3) in naposlед tudi doseglo z njimi sporazum o znižanju najvišjih možnih višin stavb za eno nadstropje in znižanju načrtovanega števila stanovanj v tem delu s 300 stanovanji na 250 stanovanj. Če bi občinski svet ravnal v skladu s predlogi in zahtevami posameznikov oz. skupin občanov, ki je nasprotovala kakršnemukoli iskanju kompromisa, bi investitorji v času, ki je po zakonu potreben za spremembe odloka, lahko pridobili gradbe-

na dovoljenja za vse nadaljnje objekte v takšni višini, kot jo dopušča odlok v sedanjem besedilu. Toda med tem je bil, kot rečeno, še pred odločitvijo Ustavnega sodišča, dosežen za Trzin sprejemljiv sporazum, ki velja ne glede na razsodbo ustavnega sodišča. In ta sporazum vključuje tudi dogovor o spremembah odloka, vključno z dogovorjenim znižanjem stavb. Seveda pa sporazum obvezuje oba partnerja, investitorje in občino. Glede na izid pravde na Ustavnem sodišču pa le kaže poudariti, kako pomemben je ta sporazum za občino, saj je Trzin z njim le dosegel nekaj bistvenih sprememb projekta, ki smo jih zahtevali občani po tem, ko smo se avgusta 1998 seznanili z načrti investitorjev.

AGITPROP KOTIČEK GOSPODA P. KRALJA

V zvezi s povedanim po eni strani najbrž ne bi smel mimo ponovnega pamfleta gospoda Petra Kralja, ki si je izbril privatno reklamno rubriko v Odsevu, in ki v zadnji Številki zastavlja vprašanja, odgovori, kateri so vsakogar, ki zna brati in morda še računati, vsaj s kalkulatorjem, vidni že iz besedila omenjenega sporazuma oz. samega odloka. Po drugi strani pa bi z resno polemiko domišljiskim prispevkom gospoda Kralja najbrž pripisal preveliko težo in zato naj zapišem le svoje skromno mnenje. Morda bi bilo bolje, če bi se gospod Kralj lotil pisanja fantastičnih zgodb, kajti njegova domišljija je tolikšna, da sliši stvari, ki niso bile izrečene, in nemara tudi vidi marsikaj, česar drugi ne vidijo. Ker pa se sam že nekaj časa ne ukvarjam z literarno kritiko, v prihodnje politično angažiranim podlistkom gospoda Kralja ne bom več posvečal pozornosti.

CESTA

V zvezi z modernizacijo glavne ceste G 10

* Spoštovani bralci Odseva,
* držimo se tradicije in se spet opravičujemo zaradi zamude tokratne številke našega glasila.
* Tokrat se ne bomo sklicevali na tehnične težave, ampak na zaključek šole, zaključne izpite, maturo, valeto, doktorske disertacije ...
* Veseli nas, da ste nas vseeno pričakali in upamo, da boste naš časopis koristno uporabili za branje ali kaj drugega.
*

Uredništvo Odseva

Župan Tone Peršak

je bilo zlasti v zadnjih tednih pred otvoritvijo res veliko hude krvi v Trzinu, in mnogim primerih upravičeno. Tudi sam sem bil nazadnje že precej jezen. Zlasti zato, ker so se predstavniki investitorjev in izvajalcev začeli izgovarjati na občino za vse, kar so sami opustili ali pozabili opraviti. Mislim na profihrupne ograje, servisne ceste in poli, komunalne vode in druge stvari, ki bi jih v skladu s projektom morali narediti. Dopusčam možnost, da je za posamezna dela res začelo zmanjkovati sredstev tudi zato, ker občini še nista prispevali svojih deležev, pri čemer to nikar ne velja za protihrupne ograje. Te so del cest, ki je last in obveza države. Vendar moram hkrati ponovno poudariti, da ni občina odgovorna za to, če smo po tem, ko smo se zelo natanceno dogovorili, kakšno pogodbo bomo sledili, dobili v podpis drugačen predlog pogodbe, ki sem ga kot župan občine moral zavrniti, ker pač moram braniti koristi občine. No, zdaj, prav na dan, ko to pišem, smo e ponovno dogovorili o tem, kakšno pogodbo bomo sklenili in občina svoj delež bo plačala, četudi ni majhen, v skladu z dogovorjenimi pogoji. In tudi narejeno bo vsekakor po projektu mora biti narejeno; žal pa bo zaradi vseh teh zapletov res marsikaj narejeno kasneje.

POČITNICE

V teh vročih dneh se začenjajo počitnice. Upam, da smo v preteklih mesecih uspeli do te mere razrešiti vsaj nekatere najbolj pereče probleme naše mlade občine, da bomo vsi lahko kolikor toliko murni in brezskrbni šli vsak na svoj dopust. Še najbolj brezskrbne in vedre počitnice želim tržinskim šolarjem, dijakom in študentom, ki v teh dneh zaključujejo svoje obveznosti. Saj vsi vemo, da mladost najtežje pogreša zamujene priložnosti.

Kot je že običaj, smo tudi tokrat župana naše občine Tone Peršaka vpravili, čemu zdaj v občini namenjajo največ pozornosti.

Vrtec

Osnadnjo pozornost v zadnjem času posvetimo reševanju problema vrtca. Gre za nujno zadevo, saj je treba do 1. septembra rešiti problem varstva okrog 75 predšolskih otrok, za katere ni zadost prostora v vrtcu. Iluzorno je misliti, da bi te otroke takoj porazdelili po drugih okoliških vrtcih, saj se tudi druge, na primer v Domžalah, srečujejo s pomanjkanjem prostora. Nekaj otrok bi sicer verjetno lahko sprejeli nekateri ljubljanski vrtci, ki pa so tudi kar polni, povrhu pa so tudi zelo dragi, saj dajejo prednost otrokom s svojega območja, za otroke od drugod pa je treba plačati zelo visoko oskrbnino. Zdaj smo pri iskanju rešitve prišli že tako daleč, da upam, da bomo jeseni lahko sprejeli večino otrok, ki še nimajo zagotovljenega varstva v vrtcih.

Občinska uprava

Drug problem, s katerim se zdaj relativno dosti ukvarjam, je dokončna vzpostavitev občinske uprave. Svetovalec za finančne za-

dje zdaj že dela, direktorica uprave naj bi prišla v juliju, prav tako kot svetovalka za družbene dejavnosti in socialne zadeve. Pričakujemo tudi, da bo nekako takrat z delom začela tudi svetovalka za gospodarske javne službe, izbiramo pa še tajnico občinske uprave. Od izbranih je iz Trzina le svetovalka za družbene dejavnosti, več kandidatov iz Trzina pa je tudi za tajnico občinske uprave.

Delitvena bilanca

Pri delitveni bilanci smo zdaj prišli do najbolj delikalnih točk, pri katerih bodo občani Trzina prav gotovo tudi najbolj občutljivi. Domžalski pogajalci so nam na zadnjih sestankih predstavili preverjile številke, ki kažejo, da je bilo v zadnjih letih v cono vloženega precej več, kot pa je bilo iz nje plačl. Bili smo kar malo presenečeni, vendar so to preverljivi podatki. Problem je v tem, da lju-

dje ne poznajo vseh dejstev in so njihova pričakovanja lahko nerealna.

Treba pa je tudi reči, da smo nekaj vendarle dosegli. Na primer na račun preteklih vlaganj bo naša občina v Domžalah dobila neko vrsto rente. V last bo dobila nekaj poslovnih prostorov in dve stanovanji, za katere bo lahko pobirala najemnino. Ob tem pa je treba opozoriti, da bomo s tem dobili tudi nekaj obveznosti. Če si lastnik poslovnih prostorov in stanovanj, jih je treba tudi vzdrževati. To pa pomeni tudi stroške.

Cela vrsta drugih nalog

Ob vsem tem pa na občini delamo še na celi paleti drugih vprašanj. Zdaj je tako v izdelavi projekt za povezovalno cesto med OJC in preostalimi delom naselja, naročili smo že predračune za investicijsko vzdrževanje cest v Trzinu, nekatere cestne odseke bomo tako na novo asfaltirali že letos. Naročili smo tudi predračun za ureditev javne razsvetljave, posodobili pa bomo tudi del komunalne infrastrukture, tik pred podpisom je tudi pogodba o ureditvi kabelske televizije v občini. Lahko bi rekel, da se zdaj ukvarjam s kar nekaj stvarmi, s katerimi poskušamo izboljšati življenske pogoje v občini. Ker še nismo vzpostavili vseh potrebnih služb, menim, da smo kar delovni in da občina dokaj prizadevamo deluje.

NAJUGODNEJŠA REŠITEV – STARA ŠOLA

Občinski svet je na svoji 1. izredni seji preučil možnosti za rešitev vprašanja prostorske stiske v tržinskem vrtcu. Možnost za prizidek k obstoječemu vrtcu je sicer privlačna rešitev, vendar za zdajšnje razmere v občini, kot je rekel župan Anton Peršak, prehud zalogaj. Pri tem je neugodno tudi, da prizidka, čeprav je projekt zanj že narejen, v nobenem pri-

meru ne bi mogli zgraditi in usposobiti za sprejem otrok do 1. septembra. V igri sta ostali le še dve možnosti: začasna ureditev prostorov za vrtec v dozdaj poslovnih prostorih pri Ogru ali pa najem ali nakup stare osnovne šole v Trzinu. V občinski upravi so naredili primerjalno študijo in izhajajoč iz ugotovitev le-te so svetniki skoraj soglasno omenili, da je najugodnejša možnost nakup poslopnega nekdanje šole. Ob tem povejmo, da je Avtotehna, ki je zdaj

Kakšen naj bo tržinski grb?

Imete idejo, predlog?

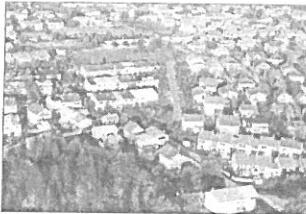
Občinski svet občine Trzin objavlja razpis za oblikovanje občinskega grba in zastave. Podrobnosti preberite v Uradnem vestniku, v prilogi tega Odseva na strani 105.

Prispevke za julijsko številko Odseva sprejemamo samo do 7. julija. Hvala za razumevanje.

SPET OTROŠKI VRVEŽ V TRZINSKI ŠOLI

Za 7. redno sejo Občinskega sveta občine Trzin lahko rečemo, da je bila precej pestra in da je zajela zelo širok spekter življenja v občini. Župan Anton Peršak je takoj na začetku predlagal, da dnevi red seje razširijo še z eno točko, saj je občina dobila ugodno ponudbo za prostore, s katerimi bi lahko rešili prostorsko stisko v vrtcu. Svetniki so se s predlogom strinjali in kot sedma točka je prišlo na vrsto poročilo o dejavnosti Občine za pridobitev dodatnih prostorov za vrtce.

Podžupan Valentijn Kolenc je povedal, da je občina dobila ponudbo Avtotehne, ki je zdaj lastnik poslopja stare trzinske osnovne šole, za nakup objekta. Avtotehna v ponudbi ponuja tri načine plačila objekta: takojšnje celotno plačilo, plačilo v petih letnih obrokih in leasing plačilo v

121 mesečnih obrokih. Ob takojšnjem celotnem plačilu bi morala občina za objekt plačati 75.000.000,00 SIT. Tlorisna površina objekta znaša 180 m², prizidka pa 60 m², ker pa je objekt grajen v treh nadstropijah, bi lahko uporabili tudi prostore v prvem nadstropju, dalo pa bi se urediti tudi prostore na podstrešju, ki zdaj še niso urejeni. Objekt je bil v zadnjih dveh letih v celoti obnovljen, zato bi ga bilo mogoče dokaj hitro preurediti za potrebe vrtca.

Podžupan je povedal, da so že pripravili načrte za začasno ureditev treh oddelkov vrtca v prostorih pri Ogru in da bi bila izbrana tisti prostor in njihova ureditev za občino kratkoročno cenejša in tudi adaptacija bi lahko bila hitrejša, dolgoročno pa se vsekakor bolj izplača nakup in adaptacija stare šole.

Svetniki so opozarjali, da je ponudba Avtotehne za občino zelo ugodna in da bi kraj s tem, ko bi v last spet dobil staro šolo, precej pridobil, ne le za vrtec, saj bi v tisti hiši lahko uredili tudi kaj drugega, na primer ambulanto, glasbeno šolo ali zgolj poslovne prostore. Zadolžili so župana, podžupana in upravo občine, da nadaljujejo pogajanja za najem prostorov za potrebe vrtca oz. za sklenitev pogodbe o nakupu nekdanje osnovne šole, če bo mogoče s prodajalcem skleniti pogodbo, ki bo za občino sprejemljiva. Opozorili so, da je časa zelo malo, saj naj bi dodatne prostore vrtca odprli že 1.

septembra. Zahtevali so tudi, da uprava naredi primerjalno analizo s ceno načrtovanega prizidka k obstoječemu vrtcu, pred dokončno odločitvijo pa naj bi možne izbire še predstavili občinskemu svetu. Prav zaradi tega so se odločili, da bo svet imel svojo prvo izredno sejo posvečeno prav tej problematiki.

Problematika mladih v Trzinu

Občinski svet pa je na svoji 7. seji razpravljal tudi o vprašanju starejših otrok in mladine. S to problematiko se na občini večkrat srečujejo, saj se nanje vse pogosteje obračajo posamezni občani, bilo pa je že tudi nekaj posegov politike. O tem je Odbor občinskega sve-

ta za družbene dejavnosti že razpravljal, vendar ni našel primerne rešitve. Svetniki so opozorili, da mladina v Trzinu pravzaprav nima prostor, kjer bi se lahko zbirala. Društva, ki jih je v Trzinu sicer vse več, nikakor ne morejo zajeti v svojo

dejavnost vseh mladih, vendar bi vsaj na športnem področju lahko pritegnili še več mladih. Občani še zlasti pogosto opozarjajo na problem mladih, ki se zbirajo v bunkerju na Kidričevi cesti, in na skupino, predvsem osnovnoščevalci, ki ima zbirališče za prostori kulturnega doma oz. za občinsko stavbo.

Svetniki so ugotavljali, da skupina mladih, ki se zbirajo v bunkerju na Kidričevi, ni problematična, izgredje po povzroča druga skupina, ki se tudi potika na tistem območju. Ocenili so, da zaprtje bunkerja pravzaprav ne bi rešilo problema, saj bi mlade, ki se zdaj v bunkerju ukvarjajo z glaso, postavili na cesto.

Ob tem niso spregledali dejstev, da bunker ni najvernejše zbirališče in da je treba najti kako drugo rešitev. Slišati je bilo več predlo-

gov, vendar so se vsi strinjali, da zadovoljive rešitve še ni in da jih čaka še veliko dela. Med drugim so se dogovorili, da bodo na enega od sestankov Odbora za družbene de-

javnosti povabili tudi predstavnike mladih, čeprav tudi od tega sestanka ne pričakujemo veliko.

Sporazum z Interino o širitev plinarne

Čeprav se je občinsko vodstvo Trzina opredelilo za oskrbo z zemeljskim plinom, obstaja nevarnost, da bi prislo do težav po oskrbi naselja in posameznih gospodarskih obratov v njem, še predvino bi v Trzinu uredili plinovodno omrežje. Da bi se temu izognili, Interina, ki zdaj s plinom oskrbuje Trzin, predлага širitev plinarne z dvema rezervoarjem s po 110 m³ prostornine. Po dolgotrajnih včasih kar napornih pogajanjih so predstavniki občine in Interine toliko približali stališča, da bi zdaj lahko sklenili pogodbo o širjenju plinarne. Občina pristaja na začasno širitev, ob tem pa zahteva, da bi Interina najkasneje v dvanajstih mesecih po uvedbi zemeljskega plina v Trzinu in OIC odstranila vse cisterne in rezervoarje, zgrajene po podpisu pogodbe, za morebitno zamudo pa naj bi plačala do kaj visoko kazen. Interina na takšne pogojje, kot kaže, pristaja, vendar želi, da bi tudi po prehodu na zemeljski plin v Trzinu zadržala še za 70 m³ rezervoarjev za plin. Občinski svet se je strinjal s predstavljenim predlogom pogodbe, zato je zadolžil župana in Odbor občinskega sveta za gospodarske javne službe in komunalno infrastrukturo, da pogodbo dokončno uskladita z Interino.

Kabelsko TV bomo le dobili

Številni prebivalci Trzina so vse bolj nezadovoljni, ker v Trzinu še ni kabelske televize, o kateri se je v preteklosti precej govorilo. Na 7. seji pa je Občinski svet le sprejel sklep, ki bo omogočil, da bo del Trzina že letos dobil kabelsko televizijo, drugi del pa v prihodnjem letu. Občinski odbor za infrastrukturo je namreč med vsemi predlogi kot najugodnejšo izbral ponudbo družbe Meglič Telecom. Družba med drugim objubljuje, da bo kabel televizije zelo hitro potegnila iz Črnega do Trzina in ga razvezala po naselju. Uporabnikom objubljajo 50 televizijskih in 16 radijskih programov, internet in tudi poseben kanal za lokalne televizijski program Trzina. Cena letnega ponudbe izbrane družbe je ugodnejša od tekmecev, že zdaj pa lahko poveemo, da naj bi posamezni priključek veljal 600 DEM, mesečna naročnina pa naj bi bila 1.029 SIT. Občinski svet je pooblaščil župana, da z družbo Meglič sklene pogodbo, ki bo omogočila čimprejšnjo uvedbo kabelske TV v našo občino.

Na kratko o drugih temah 7. seje

Občinski svet je na junijski seji potrdil tudi načrt poslovanja Javnega komunalnega podjetja Prodnik in sprejel pravilnik o ugodnem kreditiranju podjetništva in ostalega zasebnštva v občini. Obravnaval je tudi poročilo o realizaciji prihodkov in oddelkov iz občinskega proračuna v prvem četrletju. Ob tem so svetniki ugotavljali, da podatki še niso povsem realni, da pa bo ob obravnavi polletnega poročila mogoče dobiti boljšo sliko o gibjanju finančnih tokov. Treba je tudi povedati, da bo po 1. juliju naša občina na finančnem področju že delovala povsem samostojno. Župan je svetniki seznanil tudi s potekom pogajanja o definitiveni bilanci z občino Domžale. Med drugim je povedal, da so Domžalčani prišli na nedavni sestanek dobro pripravljeni in

oboroženi s kopico podatkov, ki naj bi dokažovali, da je domžalska občina v industrijskem conu v Trzinu več vlagala, kot pa je dobila iz nje. Nekateri svetniki so izrazili dvom v te podatkih, saj spremni finančniki lahko stvari prikažejo na več načinov. Težava je v tem, daje največ podatkov zbranih v Domžalah. Zanimiva je bila tudi redna zadnja točka vsej sej občinskega sveta: vprašanja in pobude članov občinskega sveta. Tone Ipvacev se je zavzel, da bi že v tej številki Odseva objavili razpis za izdelavo predlogov za trzinski grb, opozoril je, da so cestarji table z oznakami Trzina namestili precej globoko na ozemlje Trzina in na občinski meji, predlagal pa je tudi, da naj se občina z lastniki dogovori o odkupu trzinskega kamnoloma in s tem omogoči, da bi kamnolom še naprej lahko uporabljali za različne družabne in društvene de-

Miro Štebe

VPRAŠANJA ŽUPANU

Županu smo zastavili nekaj vprašanj, id so nam jih predlagali naši bralci:

Ob piramidi v OIC so uredili parkirišče, vendar je zdaj tam vse težje dobiti prostoto parkirno mesto, saj je v piramidi zdaj že kar nekaj lokalov, tri banke, pošta in tudi nekaj uradov. Ljudje, ki prihajajo po pošto ali na banko, zdaj pogosto parkirajo kar po pločnikih ali celo zelenicah. Nekateri od najemnikov prostorov v piramidi pravijo, da bi bili tudi sami pripravljeni finančno podprtih urejanje dodatnih parkirnih mest, ki bi jih bilo mogoče urediti tako, da niti ne bi preveč okrnili tamkajšnjih zelenic.

Pri tem je napačen že pristop. Nekdo naredi velik objekt in ob njem premalo parkirišče, potem pa pride na občino in zahteva, da mu občina naredi parkirišče. Res je, da je med tamkajšnjimi lokalimi tudi javni zavod – pošta, ki pa je v lasti države, ne občine. Vse druge ustanove v piramidi so v načelu tržne, pridobitne ustanove. Občina bi lahko pristala na ureditev parkirišča, če bi jisti, ki bi parkirali, da ne potrebljajo, plačali najemnino. To velja tudi v drugih primerih in občina ne more delovati po različnih merilih.

Zdaj je obvoznica Trzina odprta za promet, je ob njej ostalo nedokončanih še precej del. Ni povezovalne ceste, dostopnih cest do posameznih hiš, nihve proti hrupnih ograj, križišča še niso povsem urejena. Pri Družbi za državne ceste so nam dejali, da bodo vse, kar po projektu manjka, še naredili, da pa bi moral občina narediti prednostni seznam opravil, hkrati pa so opozorili, da se lahko zgodi, da vsega ne bodo dokončali že letos, saj ima Direkcija za ceste omejena sredstva, plačilo obvoznice pa še tudi ni povsem dorečeno. Zelo jasno je treba povedati, da pri nekaterih še nedokončanih delih ob obvoznici občina nima nima. Vse poti, ki so bile prekinjene ali prestavljene zaradi G-10, ki je državna cesta, mora država spreti vrniti v enako prvotno stanje ali pa zagotoviti nujno vojno evakuaciono nadomestilo. Protihrupne ograjne so stvar države in ne občine. Verjetno je res, da imajo letos v državnem proračunu premalo denarja za vsa ta dela, denar za to pa bo moral biti na vsak način zagotovljen v prihodnjem letu. Ne drži pa to, da protihrupnih ograj ne morejo postaviti zaradi občine, saj ta s tem nima nič. Isto velja za nekatere povezovalne

ceste. Vem, da je nekje zaradi neurejenega dostopa k hiši skoraj prišlo do tragičnih dogodkov, vendar občina s tem nima nič. Za vse to je zadolžena država, občina enostavno ne more prevezeti stroškov za to. Ob obvoznici je zdaj še več hiš, ki nimajo urejenih dostopov. Pri vseh je država dolžna, da zagotovi ustrezne urejene dostope.

Drugo pa je to, ki je strošek občine. V ta sklop spada delno planilo spremenjenih komunalnih vodov, to je vodvod, kanalizacija, javna razsvetljiva in povezovalna cesta med OIC in ostalim delom naselja. Za zdaj se ukvajamo s predlogom, da bi povezovalno cesto izvzeli iz sporazuma, tako da bi za njeno ureditev spet lahko objavili razpis. Tako bi jo, po nekaterih ocenah, lahko dobili cenejši, da pa bi moral občina narediti prednostni seznam opravil, hkrati pa so opozorili, da se lahko zgodi, da vsega ne bodo dokončali že letos, saj ima Direkcija za ceste omejena sredstva, plačilo obvoznice pa še tudi ni povsem dorečeno. Zdaj jasno je treba povedati, da pri nekaterih še nedokončanih delih ob obvoznici občina nima nima. Vse poti, ki so bile prekinjene ali prestavljene zaradi G-10, ki je državna cesta, mora država spreti vrniti v enako prvotno stanje ali pa zagotoviti nujno vojno evakuaciono nadomestilo. Protihrupne ograjne so stvar države in ne občine. Verjetno je res, da imajo letos v državnem proračunu premalo denarja za vsa ta dela, denar za to pa bo moral biti na vsak način zagotovljen v prihodnjem letu. Ne drži pa to, da protihrupnih ograj ne morejo postaviti zaradi občine, saj ta s tem nima nič. Isto velja za nekatere povezovalne

pomb, kaj vse je treba še urediti. Pravijo, da bo uporabno dovoljenje lahko izdano čez dva meseca.

Pred časom ste imeli sestanek s prebivalci hiš vzdolž sedanja obvoznice na območju T3. Kaj ste se dogovorili?

Na pogovor sem jih povabil, ker smo se lotili sprememb ureditvenega predloga za območje trzinskega centra T-3. Ob tem je treba povedati, da je ureditveno območje T3, ne le osrednji del, kjer Kraški zidar in Potenza zdaj gradita blok. Območje T3 sega tudi na drugo stran Pšate pod hrib, tja, kjer UBK zdaj gradi tri bloke. Na drugi strani pa sega vse do zdajšnjih obvoznic, ki je speljana tam, kjer je bila prej cesta. Prvotno je bilo predvideno, da bodo tudi na južnem delu T3 zgradili še 5 večjih zgradb. O tem smo se pogovarjali s prebivalci tistega območja. Enostavno smo jih vprašali, ali so za to, da se te zgradbe postavijo ali pa, da se te stvari črtajo. Odločili so se za to, da tiste načrtovane hiše črtajo in tako skrčijo ureditveno območje. Načrtovalcem bom tako predpisal, da upoštevajo želje občanov in urejanje tistega območja prepustit v kasnejšim generacijam.

TRZIN JE KONČNO DOBIL OBVOZNICO

Vtorek, 15. junija, smo mnogi Trzinci zadrževali dah, ko je minister za promet in zvez Anton Bergauer ob pomoči županom Trzinu, Domžalu in Mestne občine Ljubljana, Antona Peršakemu, Cvete Zalokar Oražem in Vike Potočnik, slavnostno prerezał trak in za promet odpril novo trzinsko obvoznicu. Pa se na prvi pogled ni zgodilo nič. Slavnostni gostje so se lahko

Županja občine Domžale ga. Cveta Zalokar Oražem: "Težave s prometom bodo povsem odpravljene, ko bo zgrajena še avtocesta Blagovica - Šentjakob."

Minister za promet in zvez g. Anton Bergauer: "Ta odsek ceste je najbolj prometna glavna cesta v državi."

Župan občine Trzin g. Tone Peršak: "Zahvaliti se moramo izvajalcem del, ki so ves čas delali v izjemno težavnih pogojih."

le nekaj minut za tem v gosti koloni s svojimi razkošnimi avtomobili prav počasi odčizali proti piramidi v industrijski coni, kjer so priedili bogato slavnostno zakusko in se že šampanjec penil v kožarcih. Na novi štiripasovnici se je nagneta ogromna kača jeklenih vozil in AMZ je v svojem poročilu o razmerah na cestah poročal o stopečem prometu na dostopu v Ljubljano iz smeri Trzina.

Otvoriti so prisostvovali: župan občine Trzin g. Tone Peršak, minister za promet in zvez g. Anton Bergauer, županja občine Domžale ga. Cveta Zalokar Oražem, generalni direktor SCT g. Ivan Zidar, županja Mestne občine Ljubljana ga. Vika Potočnik

Posebnega izboljšanja v pretoku vozil mimo Trzina tudi v naslednjih dneh ni bilo. Naslednji dan je bila gneča še večja in toliko vozil, ki so si utirala pot proti Ljubljani po vseh mogočih in nemogočih stranskih poteh in bližnjicah, že dolgo nis-

mo videli. Šele konec tedna se je promet nekoliko unesel in lažje stekel mimo Trzina. Mnogi se sprašujejo, kaj je vzrok temu, da promet po novi pridobitvi Trzina ni hitro stekel in pri tem pritrujejo ministru Bergauerju, ki je na otvoritvi dejal, da ima novi cestni odsek na ljubljanski strani še vedno »lepotno napako«. V Dobravi je še slab kilometer »zamaška«, ki preprečuje, da bi promet hitro stekel. Ni ministrov račun so že letete krepke kritike, ker je slavnostno odpiral nedokončan cestni odsek, med Trzinci pa prevladuje prepranje,

da je nova cesta le prinesla nekaj olajšanja. Iz starega dela naselja poročajo, da ob koničah skoraj ni več tistih, ki bi tam iskali »bližnjice«, druge pa se da zdaj lažje vključevati v promet ali prečakati cesto kot prej.

Veliko olajšanje je obvozničica prinesla tudi s tem, da zdaj po njej vozijo praktično vsi težki tovornjaki, ki so prej precej upočasnjevali promet in tudi dodatno onesneževali okolje. Ne gnečo v prvih dneh je prav gotovo vplivalo to, da so vozniki, ki se vsak dan vozijo iz Kamnika in drugih krajev proti Ljubljani, pričakovali, da bo zdaj promet skozi Trzin stekel dosti hitrej, in so namesto skozi Šentjakoba peljali skozi na

maki pa so ponekod poglavje zase. V križišču Mlakarjeve ceste z Ljubljansko tako en znak govorji, da si na prednostni cesti, dober meter pred njim pa je stop znak, pred tem pa še znak, ki napoveduje križišče s prednostno cesto. Če se skuša znajti in upoštevati znake, se prav gotovo izgubiš. Tam je pravi raj za policaje, saj kar koli narediš, kršiš vsaj eno pravilo, ki ga označujejo znaki.

Prebivalci ob Ljubljanski cesti niso mogli verjeti, da bodo še kdaj doživeli takšen mir

za promet, tovrstne težave po pogodbji s trzinsko občino in dogovoru o izvensodni poravnaji z občino Domžale rešili. Po optimističnih ocenah bodo tudi na Dobravi še letos zgradili štiripasovnico, po manj ugodnih napovedih pa naj bi letos tam dokončali tri vozne pasove, dva v smeri proti Ljubljani in ene-

Zakusko ob slavnosti je pripravilo osebje krepčevalnice Barca

Trzina je odprta in verjetno bomo počasi, iz teden v teden, ugotavljali, da je bila odločitev o njeni gradnji pravilna.

Miro Štěbe

OBVOZNICA MIMO TRZINA V ŠTEVILKAH

Cestni odsek od Domžala do Črnega velja za najbolj obremenjeno glavno cesto v državi. Dnevni promet med Črnučami in Trzinom dosega 31.000 vozil na dan, od Trzina do vstopa v Domžale pa okoli 22.000 vozil na dan.

Obseg del:

- Rekonstrukcija glavne ceste G-10 v dolžini 3.074 km in ob tem ureditev treh se-maforiranih križišč.
- Prestavitev železniške proge v dolžini 1.310 km.
- Izgradnja dveh prehodov preko železniške proge z avtomatskimi zapornicami (še nedokončano).
- Izgradnja dveh železniških postajališč v Trzinu (Mlake) ter postajališča za OIC Trzin.
- Ureditev dveh avtobusnih postajališč (novi naselje in OIC).
- Izgradnja železniškega in cestnega mostu preko Pšate ter štirih ploščatih vodnih pravut.
- Ureditev vodotokov ter ščitenje vodotokov z izgradnjo lovilcev olj in zadrževalnih bazenov.

V okviru rekonstrukcije je bilo

- izkopanega 110.000 m³ materiala,
- v nasipa so vrgadili 136.000 m³ materiala,
- položili so 67.700 m² asfalta,
- prestavili komunalne vode (kanalizacija, vodovod, elektrika, telefon) na tistih delih, kjer so se križali z glavno cesto,
- semaforizirali tri križišča in
- uredili javno razsvetljavo na celotnem odseku.

Investicijska vrednost rekonstrukcijskih del:

- Skupna vrednost rekonstrukcije odseka Depala vsa – Dobrava znaša 2,3 milijarde SIT. Od tega je bilo porabljenih 71 % vrednosti za gradbena dela, 24 % za odkupe zemljišč, rušenje in nadomestno gradnjo petih objektov, 3 % vrednosti za projekte in 2 % vrednosti za nadzor.
- Investitor rekonstrukcije je Ministrstvo za promet in zvez – Direkcija RS-a za ceste s sofinancerjema občino Trzin in občino Domžale.
- 50 % celotne vrednosti naložbe bodo pokrili s posojilom Evropske banke za obnovo in razvoj.

Izvajalci:

- = Projekt je izdelalo podjetje Projekt nizke gradnje Ljubljana, inženirske storitve, to je pripravo dokumentacije, nadzor nad izvedbo del je opravila DDC, Družba za državne ceste.
- = Odkupe zemljišč sta izvajali podjetji ZIL Inženiring in Skifos, nadzor kakovosti del pa je izvajalo podjetje Aktim.
- = Za izvajalca del sta bili na mednarodnem razpisu izbrani podjetji SCT d.d. kot vodilni partner in Cestno podjetje Ljubljana, pri izvajjanju pa so jima bila za prestavitev komunalnih naprav v pomoč specializirana kooperantska podjetja.

ŽELELI BI UREJENO CONO

Vzačetku aprila je občinski svet potrdil ustanovitev četrtnega odbora za območje industrijske cone Trzin. Predstavniki podjetnikov, ki imajo v coni svoja podjetja in v večini tam tudi prebivajo, so za vodjo odbora izbrali Zdravko Grginčiča, ki je na zadnjih lokalnih volitvah nastopal na listi Demokratske stranke. Gospod Grginčič je lastnik založbe Izolit, ki se ukvarja predvsem z izobraževalno literaturo in na tem področju dosegla zelo spodbudne rezultate.

Sodi med tiste založbe, katerih učbeniki so med učitelji slovenskih šol zaradi kakovosti najbolj priljubljeni, njihovi učbeniki pa izhajajo tudi v makedonsčini in v albansčini. Kot zanimivost naj povemo, da se učbeniki v osnovnih šolah v Makedoniji kar 23 let niso spremenjali in tako Izolitovi učbeniki prinašajo v makedonske šole z novimi, sodobnejšimi učnimi prijemi pravo revolucijo. Sicer pa moramo zapisati tudi to, da je bil Zdravko Grginčič prvi podjetnik, ki se je naselil v OIC Trzin, in tako razmere v coni zelo dobro pozna.

Pogovarjal sva se o nalogačem četrtnega odbora in o tem, kaj bi v coni morali urediti, da bi se živiljenjske in delovne razmere v njej popravile.

»Četrtni odbor se sestane enkrat mesečno, naše pristojnosti pa so opredeljene v statutu občine. Moram reči, da so te pristojnosti dokaj majhne, saj se omrejujejo zgolj na svetovalno funkcijo. Svoje predloge in pobude lahko posredujemo županu ali neposredno občinskemu svetu, ne moremo pa sprejemati kakršnih koli zavezujočih sklepov. V občinskem svetu ni naše cone nobenega svetnika, za koordinacijo med četrtnim odborom in občinskim svetom pa je zadolžen občinski svetnik Romeo Podlogar iz novega naselja. Ker je v coni precej problemov, veliko pa je tudi še dolgov nekdanje občine, je bilo nekako nujno, da smo us-

tanovili ta četrtni odbor, ki naj bi poskrbel za večje poznavanje naših težav in potreb v občini, predvsem pa naj bi dajal pobude za razvoj tega dela občine.«

Za boljšo vključenost v živiljenje Trzina

Odbor zdaj sestavlja poslovnik, po katerem bodo delovali. Čutijo, da cona ni zadostni vključena v živiljenje ostalega Trzina, zato želijo to spremeni in na nek način doseči boljšo povezavo. Ena od naših odbora je tudi evidentiranje nalog, ki jih je treba v coni izpolniti, da bi ta lahko kar najbolj učinkovito delovala. Pri tem gre za dolgove iz preteklosti, ki še niso poravnani, živiljenje pa prinaša tudi nove potrebe in seveda tudi probleme. Med neporavnanimi dolgovmi iz preteklosti največkrat opozarjajo na manjkajočo zadnjo plast asfalta na cestah v coni, na neurejene pločnike in manjkajočo javno razsvetljavo v številnih ulicah. Za te in še druge stvari so lastniki, ko so kupovali parcele v coni, plačali kulturne in druge prispevke, vendar teh stvari enostavno ni.

»Opozoril bi le na problem zaklonišč. Ko smo tu, v coni, kupovali zemljišča in smo želeli dobiti lokacijske odločbe, smo morali vplačati poseben prispevek za gradnjo zaklonišč. Takrat so rekli, da bodo tu v coni zgradili dve zaklonišči, vendar tega niso naredili. Prispevki, ki smo jih za to plačevali, pa so bili izredno visoki. Iz svojega primera lahko povedem, da je bilo treba vplačati kar približno 15 % vrednosti parcele oz. 2 % vrednosti projekta. To so bili res velike vsote, ki jih je bilo težko plačati, vendar so potem kar nekam poniknila. Zaklonišč niso naredili. Ne pravim, da bi ju bilo zdaj treba načrtni, vendar bi s tistim denarjem lahko naredili kaj koristnejšega. Tega denarja pa enostavno ni več. Podobnih primerov je še več, na primer sama ureritev cone.

Urejenost cone

Pred leti, ko je cona nastajala, smo imeli zasidalni načrt, ki je bil kar lepo narisan in nam je bil všeč, ko smo razmišljali, v kakšnem okolju bomo živel. Rekli so, da bo to stanovanjsko - obrtna cona z urejenimi zelenicami

in sploh z lepim videzom. Občina Domžale je takrat sem vodila uglede delegacije, da so si ogledovali, kako bo cona urejena. Bila naj bi za vzugled drugim, in to ne samo v Sloveniji, ampak tudi v Evropi. Če zdaj pogledamo cono, vidimo na vsakem koraku, da temu ni tako. Lahko rečem, da zdaj vsak dela po svoje. Želel bi, da na tem področju ne bi bilo toliko anarhije, da bi se držali nekega ureditvenega načrta in da bi cona le dobila bolj urejen izgled. Lahko bi rekel, da so na občini dajali gradbeno dovoljenja za vse, le da so pobrali kulturne prispevke. Ta denar je šel, cona pa je tako kot je.

Domžalam naj bi bili zdaj še dolžni

Predstavniki domžalske občine so na zadnjih sestankih pogajalskih skupin, ki so delitveno bilancu med občinama Trzin in Domžale pokazali podatke, ki naj bi dokazovali, da je občina v coni vlagala več, kot pa je iz nje dobila. »V te podatke enostavno ne verjamem. Gre za različne interpretacije podatkov. Pred tem smo dobili izračune, ki so govorili, koliko naj bi nam Domžale dolgovale, vendar se tudi s tistimi ocenami nismo mogli strinjati, saj smo vedeli, da gre za precej več zneske. Pred leti smo dobili povsem drugačne podatke. Ljudje, ki so bili zadolženi za urejanje cone, so morali sestavljati poročila in zaključne račune in težko je pre-

riti, kako realni so bili takrat njihovi izračuni. Nekateri izračuni se precej razlikujejo od tistih, ki jih danes predstavljajo v Domžalah. Razumem jih, da bi želeli do minimuma zmanjšati dolgove ali celo reči, da je občina Trzin dolžna. Mislim pa, da je to račun brez krčmarja. Prav vse stvari je treba dati na mizo in se resno pogovoriti brez zavajanj. Mislim,

da bi morali imeti za Trzin predvsem dobre in trde pogajalce, ki bi znali dobro interpretirati podatke.

Ob tem pa moram reči, da naš odbor ni pristojen za pogajanja. Ampak že po dolgo denar, ki smo ga morali plačevati za zaklonišča, vidimo, kako je denar od tega tekjal, ne da bi se vrnil. Neprijeten je občutek, ko se leta in leta vozijo grbinasti cesti, veš pa, da si asfalt

plačal. Pravijo, da druge plasti asfalta niso položili zaradi gradbenih strojev in ker manjka še precej infrastrukturnih vodov. Ceste pa ves čas razkopavajo in to, da asfalta ne vse čas povsod položena, je le pesek v oči. Nekateri so morali nenehno sitariti, da so jim potegnili asfalt do njihovih parcel, tisti, ki niso sitnarili pa niso dobili nič.«

Potrebe cone

Kaj pa bi bilo treba po vaše zdaj v coni naprej narediti?

Predvsem bi bilo treba poskrbeti za urejenost in izgled cone. Sem sodi asfalt, pločniki, razsvetljava ..., poskrbeti pa bi bilo tretja tudi za boljši prometni režim v coni, dostope in izstope iz cone. Treba je urediti povezovalno cesto med novim delom Trzina in cono, na drugi strani pa tudi izstop

KAKŠEN NAJ BI BIL TRZIN V PRIHODNJE?

Ker naša občina še nima svojih samostojnih razvojnih načrtov, ki bi opredeljevali, v katerem smer se bo Trzin v prihodnje razviljal in katerim vprašanjem mora občina pri razpoznavanju sredstev in pri vodenju občinske politike namejati posebno pozornost, v vodstvu občine, nekaj časa pripravljajo strategijo razvoja Trzina za obdobje od leta 2000 do 2004 in vsaj olivorno tudi za kasnejše obdobje. Posamezni odbori občinskega sveta so že pripravili nekatere predloge in smernice, s tem vprašanjem pa se bodo ukvarjali tudi udeleženci posebne urbanistične delavnice in drugi strokovnjaki za posamezna področja. Da bi dosegli kar najširši krog interesarjev in da bi v razprave pritegnili čim več občanov, je vodstvo občine v ponedeljek, 31. maja, v dvorani KUD-a pripravilo sestanek, namenjen zbiranju dodatnih vnosov o prihodnosti Trzina. Poleg nekaterih občanov, strokovnjakov za posamezna področja, so na sestanek povabili tudi ne-

vjalo problematiko vrtca, šole in mladine. Opazirali so, da je treba misliti na starejše občane, saj zanje še ni dobro poskrbljeno, ni doma za ostarele in tudi ne primeren prostor za njihovo dejavnost. Veliko razpravljalcev je med poglavilne prednostne naloge uvrščalo ureditev športno-rekreacijske cone in objektov za rekreacijo. Nekateri razpravljalci so nastopali že s povsem konkretnimi predlogi, direktor Regijske družbe za razvoj, Borut Ulčar, ki je doslej že odigral pomembno vlogo pri načrtovanju razvoja na našem območju, pa je opozoril, da bi bilo prav, če bi še enkrat preverili nekatere od že narejenih razvojnih projektov, saj vse stvari v preteklosti niso bile narejene tako slabo. S tem bi se lahko izognili ponovnemu delu in tudi višjemu stroškom.

Razprava je pokazala, da je v Trzinu še zelo veliko potreb in hotenj, in da bo treba še precej truda, predvsem bodo uskladili vse želje in potrebe.

Miro Štěbe

kako bi bilo treba urediti cono in živiljenje v njej. Med drugim meni, da bi lahko poskrbeli za varovanje cone kot take, ne le posameznih objektov. V coni ima sedež priznane podjetje za varovanje G7 in verjetno bi lahko našli dogovor za varovanje cele cone, saj je kriminala vse več. V coni tudi zelo resno razmišljajo, da bi na nek način omogočili dobro orientacijo in poznavanje cone. Meni, da bi lahko pri vhodu v cono namestili table, ki bi označevali ulice in kje je kakšno podjetje, nudile pa naj bi še druge informacije. Zavzema se, da bi naredili makete cone. Med pomembnejše potrebe pa uvršča tudi željo, da bi se prebivalci cone bolje poznali med seboj, da bi se bolje povezali in da bi se tudi družili, ne le pri reševanju problemov. Ko sva razglabljala o tem, kaj vse bi se še dalo in kaj je treba narediti, pa me je zapisal, naj na koncu zapišem tudi to, da le ne smemo biti preveč nestrnji in od župana in občine že po pol leta aktivnega dela zahtevati, da bi bilo vse urejeno. Tega enostavno ne moremo pričakovati. Stvari je treba urejati postopoma, župan pa pri tem potrebuje tudi našo pomoč.

Miro Štěbe

Domžalska občina je posadila nekaj topolov in kanadskih javorov in to je bilo vse, kar je naredili na tem področju. Če zdaj vidite kje lepo urejene trate ali kaj drugega lepega, so to naredili lastniki parcel sami. Sam sem navozil precej zemlje tod okoli, saj sem vedel, da od občine ne morem kaj dositi pričakovati. Za tiste, ki tu živimo, je cona naš dom. Želel bi, da bi bil lep in urejen. Žal smo v veliki manjšini. Tistim, ki hodijo sem le v službo, verjetno ni veliko mar, kako je cona urejen, saj imajo svoje domove drugi in si tam urejajo bivalno okolje. Naša želja pa je, da bi nekako vplivali na ljudi, ki imajo tu poslovne prostore, da bi po svoje prispevali k lepšemu videzu in urejenosti cone.

Gospod Grginčič ima še veliko zamisli in ideje,

da bi se prebivalci cone bolje poznali med seboj, da bi se bolje povezali in da bi se tudi družili, ne le pri reševanju problemov. Ko sva razglabljala o tem, kaj vse bi se še dalo in kaj je treba narediti, pa me je zapisal, naj na koncu zapišem tudi to, da le ne smemo biti preveč nestrnji in od župana in občine že po pol leta aktivnega dela zahtevati, da bi bilo vse urejeno. Tega enostavno ne moremo pričakovati. Stvari je treba urejati postopoma, župan pa pri tem potrebuje tudi našo pomoč.

Miro Štěbe

Miro Štěbe

SLAVNOSTNO IN DRUŽABNO OB DNEVU DRŽAVNOSTI

Včetrtek, 24. junija, smo se tudi v Trzinu spomnili dogodkov pred osmimi leti. Ob spominski plošči, posvečeni tržanski bitki med osamosvojitveno vojno v Sloveniji, je bila krajša proslava, ki je pritegnila nekaj deset poslušalcev in gledalcev.

Slavnostni govornik, podpolkovnik slovenske vojske in predsednik pokrajinskega odbora Zveze veteranov vojne za Slovenijo

Bojan Končan, ki je poveljeval v tržanski bitki pred osmimi leti, je orisal takratno dogajanje in potek bitke, ob tem pa opozoril, da se Slovenci lahko z dosti večim ponosom spominjamno dogodkov in tudi žrtev tistih dni. Dejal

je, da nas je na to opomnil tudi ameriški predsednik Clinton med nedavnim obiskom.

Udeležence prislave je pozdravil tudi župan občine Trzin Anton Peršak, ki je podaril pomen tržanske bitke med os-

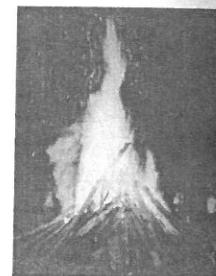
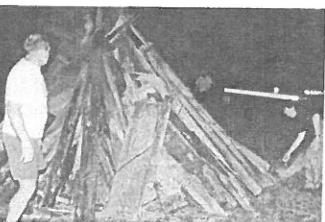
mosvojitveno vojno. V krajušem kulturnem nastopu, ki je sledil, so nastopili domžalski rogoristi ter recitatorki Urša Mandeljc in Mirjam Štih. Po proslavi je bila družabna prireditev v okrepelavnici Bor pri Merkatorju.

Praznik pa so ob sodelovanju gasilcev in drugih krajanov počastili tudi člani Turističnega društva Trzin. Ob 21. uri zvezci so v tržanskem kamnolomu prizgali kres in pripravili družabno srečanje. K dobermu razpoloženju je prispevala tudi hrana in pijača, ki so jo za udeležence praznovanja poslali iz gostilne Narobe. V soju plamenov in isker,

so se dvigale v nebo, je bilo dosti smeha, slišati pa je bilo tudi ubrano pesem. Še zlasti dosti odobravanja sta požela Ivko Ručigaj, ki je v najrazličnejših jezikih odrecitiral šaljivo verzo Lepo Vide, in dramski igralec Silvo Božič, ki je vodil pevce, ko so zapeli pesem Žabe. Zapeli pa so še več drugih pesmi in bilo je res prijetno. Ob tem pa so ugotavljali, da se v Trzinu ob raznih prireditvah in akcijah srečujejo vedno eni in isti ljudje. Novi obrazi so dokaj redki in očitno nekateri vztrajajo pri tem, da je Trzin spalno nasejje, in da se v njem nič ne dogaja.

Miro Štebe

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

INDUSTRIJSKA CONA TRZIN, Blatnica 16 ☎ 061/ 1621115

1236 TRZIN ☎ 061/ 713 - 077

- IZDELUJEMO umetna drevesa, grmičke, palme, rastline, cvetje

MALOPRODAJA

- IZPOSOJAMO za sejme, snemanja, svečane priložnosti

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

HURA, POČITNICE SO TU! ŠOLA ADIJO!

Prisel je čas slovesa
in dan je da gremo.
Obrazen je naš sprev,
podobno smrti je slovo.

A mi se bomo srečali,
se videli še kdaj.
Na svđenje, prijatelji
nauženje še kdaj.

Sklenimo zdaj verigo vsi,
potajmo si roko.
Bedimo tesno združeni
predno odidemo.

A mi se bomo srečali...

To je bila ena od pesmi, ki so jo ob slovesu na valeti zapeli letosnj, zdaj že bivši, osmošolci. Bili so razposajeni, veseli, a hkrati otožni. Minili so časi, ko so dan za dnem gulili šolske klopi, se učili, pisali naloge, se boobili za kar najboljše ocene. Včasih je bilo težko, bil pa je to tudi čas, ko se skupaj veselili, zbijali šale in se počutili povezano s sošolci, s šolo. Zdaj prestopajo v svet starejših, na pot zorenja, in cakajo jih zahtevnejše, bolj pustne naloge.

Prav zato je bilo njihovo slovo od šole še toliko bolj razposojeno. V programu, ki so ga pripravili za valeto, so pokazali, da niso kar tako, da se znajo duhovito pošaliti na svoj, še zlasti pa na račun profesorjev. Pokazali so, da so med njimi odlični glasbeniki in pevci, čeprav jim je pri skupinem petju cmok v grlu vzel glas. Dekleta, vsa elegantna in lepa, so blestela in mirno bila lahko enakovredno stopila na modne piste v družbi z manekenkami. Fanfje so nekoliko okorno vodili svoje soplesalke, izkazali pa so se kot dobri pogajalci, ki so prodali ključ svojim naslednikom. Odočno so tudi prihajali k mikrofonu in zabavili občinstvo. Učiteljem so podelili številne šaljive diplome za njihove »zasluge«, nazadnje pa so se vsem oddolžili z rožami.

Priznanja pa so podelili tudi predstavniki šole in njihovi razredniki. V 8.a razredu je Iris Pensa dobila naziv zlate učenka, saj je bila vsa leta osnovne šole odlična. Ob tem pa je osvojila še tri sre-

brna priznanja: Stefanovo, s področja fizičke, Preglovo, za znanje kemije, in Cankarjevo s področja slovenščine. Priznanje za odlične uspehe v vseh osmih letih je prejela tudi Barbara Pavlovič, Simon Maglica pa si je prislužil srebrno Stefanovo priznanje. Iz 8.b razreda sta priznanja za odlične uspehe v vseh osmih letih prejela Tina Levičnik in Nejc Bizjak. Nejc si je prislužil tudi srebrno Vegovo priznanje, saj je na tekmovanju iz matematike v domžalski regiji osvojil prvo mesto. Nina Rogič pa je zaslужila srebrno priznanje za svoje znanje angleščine. Med učencij 8.c razreda sta bila zlata učenca z odličnimi uspehi ves čas šolanja Manca Vrhovnik in Jaka Abe, Rok Lajovic pa si je prislužil srebrno Vegovo priznanje s področja fizike in matematike. Precej njihovih sošolcev pa si je prislužilo različna bronasta priznanja in priznanja za bralno značko.

Po programu, ki so ga pripravili za valeto, so slavljenici povabili vse starše in druge goste k bogati, okusno pripravljeni zakuski in ogledu videoposnetkov o njihovem osemletnem šolanju. V zraku pa je viselo vprašanje: Kako dolgo lahko ostanejo v disku, kamor so po zakusu odsli vši bivši osmošolci. Pravijo, da so nekateri pokazali, da imajo za ponočevanje že kar dobro kondicijo. Starši so jim tokrat pogledali skozi prste, saj je slovo od prijateljev in osnovne šole nekaj, kar verjetno vsem ostane v najglobljem spominu. Prav je, da se bodo valete in dogajanja ob njej radi spominjali. Po osmih letih šolanja so si to zasluzili.

MŠ

ANKETA: KONČAL SEM OSMI RAZRED

Prva velika odločitev za najstnike je prav gotovo - kam naprej v srednje šole. Z njo pa je nemalokrat povezan tudi strah, pred strogimi profesorji, novimi sošolci, pravzaprav strah pred neznanim. (Seveda pa je bilo tako v teoriji kot tudi v praksi že mnogokrat dokazano, da je strah votel, okrog in okrog ga pa nič ni). Toda ob naših "bivših osnovčkih", za katere smo uvedli nov naziv-homo simpaticus, je ta strah (po mojem mnenju) odveč. Fan-

Domen DALAN:
Ja, svoje šolanje bom nadaljeval na Gimnaziji Poljane in mislim, da bo tam kar v redu. Tja se je vpisal tudi moj prijatelj Mitja, tako da bom imel vsaj enega, ki ga poznam. Eksterne teste sva moralna dobro pisati, ker imajo na Poljanah omejitve vpisa.

Sošolce in sošolke bom pogrešal, ampak ker se bomo verjetno dobivali v Ljubljani, ne bo tako hudo.

No, na končnem izletu smo se imeli zelo dobro, ker je to pač zadnji končni izlet v osnovni šoli. Mogoče smo se imeli tako v redu tudi zato, ker smo šli v Gardaland, kjer sem bil prv.

Za valeta se tudi že pripravljamo, imeli smo 15 plesnih vaj, danes in v ponedeljek imamo pa generalko. Na valeta lahko pride, kdor hoče.

Predvsem me je strah tega, kakšne sošolce in sošolke bom dobila. Po drugi strani pa upam, da z mano v razredu ne bo noben iz naše šole, ker če si sam, lažje in hitreje spozna nove ljudi. Če bi pa koga že poznala, je logično, da bi več časa preživelova samo z njim (oz. njo).

Ja, na končni izlet smo šli raftat, pa na grad Kostel (tam okrog nekaj razkopavaj), pa tudi sam grad je ves v ruševinah! ... Super je bilo.

Valete pa jaz ne bom vodila (kot smo slišali od dobro obveščenih virov, je Nina vodila veliko predstav, ki so bile letos na šoli, poleg tega pa je DJ-ka na šolskem radiju), ker sem

se odločila, da naj še drugi malo poskusijo nastopati. Tako jo bosta vodila David in pa Manca.

Ismet Alihodžič alias Jernej GUSTINČIČ alias Joco alias Gusti:

Jaz bom svoje šolanje nadaljeval na Gimnaziji Kamnik in me je kar malo strah, ker pravijo, da je ta gimnazija težka. Čeprav gresta še dva sošolca na isto gimnazijo, se mi vseeno zdi,

da bom pogrešal vsakega posebej. Upam da se bomo kdaj zmenili in kam skupaj šli (ja, sošolci, zapomnite si njegove besede ...).

Priznam, malo bom pogrešal tudi "prfokse", ře posebej pa Igorja Puhanja, ki nas je učil telovadbo.

Za končni izlet smo si izbrali raftanje na Kolpi in smo se imeli super. Šli smo tudi kolesarit ...

A valeta? Ja, valeta bo, a ne ... Samo moja soplesalka ima previsoke pete in bo lahko čez mene gledala.

Nina ROGAČ:
Jaz sem se tudi odločila za Gimnazijo Kamnik, in sicer grem na jezikovno smer. Po eni strani me je prvega letnika zelo strah.

Jure MARKUS (Johnny):

Naprej grem v Rogaska Slatino, kjer se bom

izšola za optika. Tam bom seveda živel v internatu, in čeprav ti pomagajo (če imaš npr.

probleme z učenjem ali pa s čim drugim),

bom vseeno pogrešal vse svoje prijatelje pa

tudi družino. Samo ni mi žal, da sem se to odločil, ker mi je ta poklic zelo všeč. Drugie v Sloveniji nimajo šol za ta poklic. Včasih je bila na Aškerčevi, potem pa so ukinili. Na tej šoli je dobro tudi to, da imajo zelo veliko ekskurzij v Nemčijo, pa v tare tovarne ...

Najbolj od vseh bom pogrešal svojega najboljšega prijatelja Mitja. Nasaj se bova videla med vikendimi.

V Gardalandu sem se imel najboljše izdaj, mogoč tudi zato, ker je bilo zadnjic, pa tudi pr

vič sem bil tam (prej smo imeli končne izlete na Šobec, pa na morje - povsod po Sloveniji ...).

Na valeti bom plesal z Evo Oblak.

Špela MUŠIĆ:

Grem na umetnostno gimnazijo - to je pri Križankah, in sicer na likovno smer (ostali smeri so še fotografika, grafična ...), za naprej bom pa še videval, kaj bom.

Da si bil sprejet na to gimnazijo, si moral opraviti dolocene preizkuse, predvsem za likovno nadarjenost. Ti preizkusi so trajali 2 dni, vsak dan po šest ur. Narisati smo morali stol, stopalo, potem smo morali narediti most, breg in reko iz šeleshamerja, potem pa vse skupaj narisati. Je bilo kar precej napravno. Pisat sem šla tudi 'malo maturo', čeprav se mi pri moji gimnaziji to skoraj nič ne upošteva (vendar pa človek nikoli ne ve).

Je pa vse skupaj bolj površinsko preverjanje, samo da se vmes najdejo kake zanke. Iz Trzin grem samo jaz na to gimnazijo in me je v bistvu kar malo strah, kako se bom vživel ...

Toda zdaj najbolj mislim na valetino in na to, kako bom šli v diskoteko Life ...

In kako se sveti druga plat medalje?

Dušan GORENEC:

Štiri leta sem bil razrednik 8.c in sem bil nemalokrat razočaran nad njihovo disciplino. Bili so popularna nevodljivi in najhujši v Šoli. Na izletih pa se je pokazala njihova prava narava in bili so SUPER.

Prav tako so pokazali določeno mero samostojnosti, kar pa tudi zmeraj prav pride. Hija, da bi imel kak vzdevek? Ne da bi vedel zanj. Darilo seveda pričakujem, in sicer da bodo bolj pri-

dni na srednjih šolah, v katere so se vpisali. (Naj ostane med nami: Dušan je - klub kritiki na vaš račun priznal, da vas bo pogrešal)

Nuša SLATNER:

Ja, končno se bom malo odpočila, a ne (haha) ... Pa saj veš, kako je, naslednje leto pridejo novi učenci, čeprav bom tele osnovčke kar pogrešala (nekaterje še posebej). Drugače pa so bili zelo nedisciplinirani, je pa tudi to res, da so bili na izletih popolnoma drugačni kot pa v Šoli. Zgleda, da jih nekaj v šolskem zraku obrne ... (haha) Kar se tiče nadaljnji-

ega šolanja, so se o tem pogovarjali predvsem s psihologinjo, vendar pa mislim, da se večinoma kar dobro odločili.

Vprašanje je le, če se bodo tudi vnaprej trudili, kot so se do sedaj.

A dario za valeta? Mogoče kak spominček ...

Mateja Erčulj
Foto: Mojca Ručigaj

P.S.: Anketo smo opravili pred valeto, ki je zelo dobro uspel. Sploh je pri bivših osnovčkih vse "ful". Kaže, da so se dobro naučili vsaj to angleško besedo. Ful kul, ne!?

DRŽAVNO TEKMOVANJE UČENCEV OSMIH RAZREDOV V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA

Zlato priznanje v kategoriji izven konkurence je osvojil Žiga Dermmitz z OŠ Radomlje, ki je zbral 88 točk, njegova mentorica pa je Jelka Miklavčič.

Srebrno priznanje je osvojila tudi učenka OŠ Trzin Nina Rogarč, ki je zbrala 84 točk, njena mentorica je Nuša Slatner. Bronato priznanje je osvojil Domen Dalan iz OŠ Trzin.

Vsem učencem, ki so izkazali na državnem tekmovanju, iskrene čestitke. Čestitke pa veljajo tudi mentorjem, ki so se s svojim zavzetim in intenzivnim delom vodili učence na polti uspeha.

Podelitev vseh priznanj je bila na zaključni prireditvi - valeti za učence osmih razredov. Vsem tekmovalcem in njihovim mentorjem želim prijetne počitnice.

Stanka Jaklič
Vodja ŠS za angleški jezik

FILATELISTIČNI KROŽEK

Letos smo imeli na šoli filatelistični krožek, ki je bil ob četrtekih. Vodil ga je gospod Martin Planko. Tam smo menjavali v urejali znamke in se pogovarjali o vrednosti znamk.

Za zaključek pa smo si šli ogledati razstavo znamk v muzej v Škofjo Loko. Tam je bilo razstavljenih zelo veliko starih in novih znamk. Največ je bilo slovenskih, bile pa so tudi iz drugih držav. Na koncu smo dobili še vsak eno razglednico z znamko za svojo zbirko. V imenu vseh članov krožka se gospodu Planku zahvaljujemo, da nam je predstavil znamke.

Tina Listar, 7.b

Življenje je težko delo;
človek se ga uči, dokler je živ,
toda še nihče ni postal mojster.

Nemški

ZUPAN SPREJEL NAJBOLJE UČENCE

Ob zaključku šole je župan občine Trzin sprejel najbolje učence iz osnovne šole. Razredne skupnosti iz vseh razredov trzinske šole so iz svojih vrst izbrale najbolje učence. Ni bil pogoj, da so ravno odličniji, vendar so na srečanje prišli le odličniji. Med njimi pa so prevladovale dekllice, saj so bili le trije fantje.

Župan je učence pozdravil in jim čestital za uspehe. Vsi so dobili priložnostna darilca, predno so se poslovili z najboljšimi željami za počitnice, pa so še malo poklepali ob obloženih kruhih, pecivu in sokovihi. Na srečanju so pokazali tudi zlato občinsko knjigo, v katero se bodo vpisovali ugledni gostje občine in zaslužni Trzinci. Letošnjim najboljšim učencem je pripadla čast, da se bodo prvi vpisali v zlato občinsko knjigo.

Na srečanju pri županu so bili:

Anja Modec (1.a), Martina Jurak (1.b), Tamara Klavžar (2.a), Gašper Mohorič (2.b), Gregor Črnugelj (3.a), Andreja Dolničar (3.b), Lucija Dalan (4.a), Eva Moč (4.b), Polona Podbevsek (5.a), Petra Bokal (5.b), Sara Bukovec (6.a), Maja Kocjan (6.c), Nina Radanovič (7.a), Bernarda Lagoja (7.b), Iris Pensa (8.a), Tina Levičnik (8.b) in Jakob Abe (8.c).

VRTEC PRED VROČIM POLETJEM

Vse bolj lepi in vroči dnevi, ki prihajajo, nam omogočajo, da smo vedno več časa zunaj. Dejavnosti, ki jih drugače izvajamo v igralnicah, preselimo na igrišče. Otroci so bolj sproščeni, všeč jim je, da lahko zunaj rišajo, telovadijo, se igrajo razne družabne in ustvarjalne igre, ki jim jih omoguča igrišče in vse, kar je na njem. Veliko hodoimo na sprehode po bližnji okolici vrtca in opazujemo spremembe v naravi.

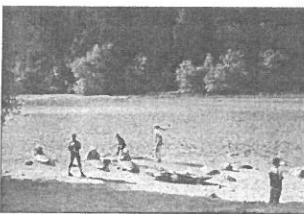
S skupino od štiri in pol do pet in pol let pa smo se odpravili na daljši sprehod do gradu Jable. Pot nas je peljala po stopnicah čez hrib mimo cerkev na drugo stran hriba. Za hribom smo si ogledali kamnolom in ribnik. Pot do gradu smo nadaljevali po gozdovu. Grad smo si lahko ogledali samo od zunaj, več o njem pa nam je povedal naš »turistični vodič« Matija, kateremu je vse o gradu povedal dedek. Otroci so njegovi razlagi pozorno prisluhnili, ob pogledu na grad pa so se spomnili tudi pravljic, ki jih poznajo, in jih povezali z Matijevim pripovedovanjem. Mimo gradu vodi pot do smučišča, ki smo si ga ogledali. V vrtec smo se vrnili po cesti, ki pelje skozi vas Trzin.

Ker se bliža čas, ko otroci preidejo v višje starostne skupine, pripravimo zaključne

TABOR KAL KORITNICA

Šli smo 16.6., vrnili pa 22.6. Spali smo v šotorih na neki najvišji jasi. Imeli smo zelo lep razgled na hrib Rombon. Straniča, tuši in umivalniki so bili leseni. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno, vendar smo se vseeno ves teden zabavali. Šli smo si ogledati korita Koritnice. Tam so snemali Kekca. V taboru smo si prvi dan razdelili po šotorih in popoldne smo šli še na ogled prizorišča soške fronte. Drugače smo še kolesarili, raftali, streljali z lokom in s puško, imeli smo orientacijski tek, pochod na koto 1313, plezanje in vožnjo s kajaki. Zadnji dan smo si še ogledali Kobariški muzej. V ponedeljek je bila manjša nevihta, plaz kamenja in burja, ki je bila tako močna, da nam je strgala štiri štore. Vsak večer smo sedeli ob taborinem ognju in se pogovarjali. Vsak večer pa smo se tudi naskrivali menjavalni v šotorih. Iz šotorja se vse sliši in tako smo ponoči lahko slišali Tino, ki je govorila v sanjah.

Nina & Anja, 7.a

PRIDRUŽITE SE NAM!

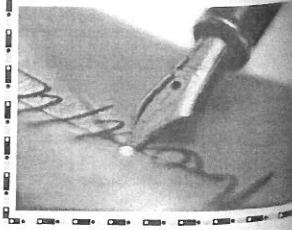
nastope ali pa izlete. Skupini 3-4 in 4-5 let sta obiskali živalski vrt. Otroci so si ogledali vse živali, najbolj navdušeni pa so bili nad novima žirafama. Žal se nismo mogli poigrati na tamkajšnjem igrišču, ker je bilo na njem veliko otrok, saj je živalski vrt priljubljena izletniška točka vrtcev in sol.

Mali šoljarji pa pripravljajo izlet na Veliko planino, kamor naj bi šli skupaj s starši. Dvakrat jim je že zagodilo slabo vreme, vseeno pa nestrpno pričakujejo dan, ko se bodo zbrali pri spodnji postaji gondole. Z njim se bodo popeljali na planino, od tam pa peš do Jarškega doma.

Petra

V vrtrcu pa so že zaključili z letošnjimi delavnicami in krožki. Mladi plesalci so svoj tečaj zaključili z nastopom v dvorani KUD-a, tisti, ki so obiskovali keramičarsko delavnico, so domov prinesli celo kopico zares umetnih izdelkov iz opečene gline, tisti, ki so se učili angleščino, pa so svoje stareše prijetno presenetili s svojim znanjem angleščine in s pesnicami, ki jih znajo zapeljti v angleščini. Skupina otrok pa je ob koncu šolskega leta že šla na enotedenško letovanje na morje. Na otoku Krku so se imeli res prima in tudi svoje plavalne sposobnosti so precej izboljšali.

Vabljeni!

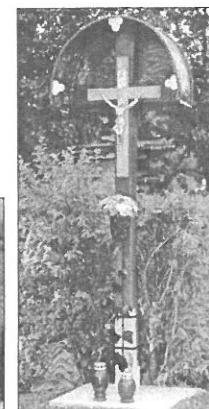
OBNOVLJENA TRZINSKA ZNAMENJA

Kužno znamenje

Trzinci smo se že začeli spraševati, kaj je občinstveno znamenje, ki ga poznamo po več imenih – Mačkovo znamenje, mrlisko in kužno znamenje, in ki so ga odpeljali k restavatorjem po tem, ko se je vanj po zelo čudnem zaključju zaletel osebni avtomobil. Na občini so nam povedali, da so obnovno znamenja že plačali, kdaj pa bo spet na svojem mestu, pa pravzaprav ni vedel nihče. Da se nekaj premika, smo najprej spoznali 17. aprila, ko je skupina trzinskih

Po nekaterih podatkih so ga odstranili po vojni, drugi pa pravijo, da so ga umaknili, ko so asfaltirali Jemčeve ceste. Kakor koli že, znamenje je dolgo samevalo na podstrešju razpadajoče Jefaćenkove hiše. Pred časom je Barba Lukan dala

pobudo, da bi znamenje spet vrnili na njegovo mesto. Ideja je bila všeč Ivku Ručigaju in znamenje je obnovil in ga zaščitil pred propadanjem. Okrasil ga je z umetno kovano želesno vinčino trto, ki nosi posodo za rože. Manjši lesen križ, na katerega je pritrjen Kristus, pa je naredil Peter Starin. Ko so hoteli križ postavili na njegovo mesto, so ugotovili, da bi bilo bolje, če bi križ stal na betonskem postavku,

mož: Franc Banko, Ivan Gradišek, Franci Kurent, Jakob Ložar, Janko Mušič in Jože Verbec, izkopala temelje in nato zabetonila betonski podstavek za znamenje. Nekatere mimočodo so spraševali, kaj naj to pomeni, saj je prej spomenik stal na kamnitem postavku.

Možje pa so povedali, da bo znamenje še stalo na svojem kamnitem postavku, da pa ga je treba dvigniti, saj se je z leti dvignila tudi višina bližnje ceste. Sredi junija so kamnoseki le pripeljali obnovljeno najstarejše trzinsko znamenje in zdaj že stoji na svojem mestu.

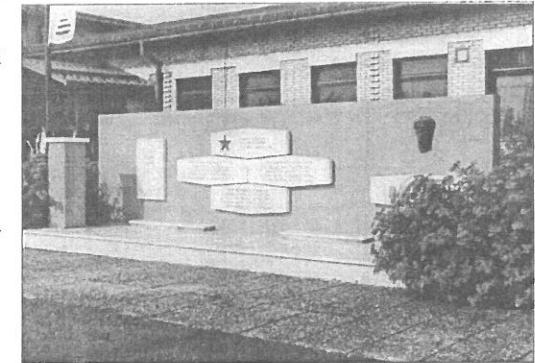
zato je Ivko poskrbel tudi za to, na zadnji strani pa je vrisnil še rimsko številko za 1999. Znamenje zdaj spet stoji na svojem mestu in vsaj med starejšimi Trzinci je že bilo slišati več poahljivih besed na račun tistih, ki so znamenje spet obnovili.

Jefaćenkovo znamenje

Ob Jemčevi cesti nasproti Jefaćenkove domačije je včasih stalo Jefaćenkovo znamenje.

Po nekaterih podatkih so ga odstranili po vojni, drugi pa pravijo, da so ga umaknili, ko so asfaltirali Jemčeve ceste. Kakor koli že, znamenje je dolgo samevalo na podstrešju razpadajoče Jefaćenkove hiše. Pred časom je Barba Lukan dala

pobudo, da bi znamenje spet vrnili na njegovo mesto. Ideja je bila všeč Ivku Ručigaju in znamenje je obnovil in ga zaščitil pred propadanjem. Okrasil ga je z umetno kovano želesno vinčino trto, ki nosi posodo za rože. Manjši lesen križ, na katerega je pritrjen Kristus, pa je naredil Peter Starin. Ko so hoteli križ postavili na njegovo mesto, so ugotovili, da bi bilo bolje, če bi križ stal na betonskem postavku,

POKOPALIŠČE

Nerad pišem pisma, še težje pa v časopise, v katere imam zelo malo zaupanja.

Vendar je gradnja pokopalnišča prezahtevna, da bi se lahko zadovoljili samo z naštevanjem lokacije. Ne nameravam določati lokacije, vendar je treba najprej vedeti, kako poteka pokop umrlega ter nato na podlagi tega iskati lokacijo. Izbrana lokacija v zadnjem Odsevu je za pokopavanje, ki je sedaj v navadi, neprimerna. Še slabše pa je, da se namerava graditi pokopalnišče samo za en del Trzina, kar bi bilo glede na velikost Trzina, gotovo evropska posebnost.

Janez Mušič

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

NOVICE PROSTOVOLJNEGA GASILSKECA DRUŠTVA TRZIN

Odlični tekmovalni uspehi naših pionirjev gasilcev

Kot smo že poročali v prejšnjih številkah Odseva, smo na društvu z nestrpnostjo pričakovali tekmovanje pionirjev gasilcev, saj so naši najmlajši člani pridno vadili. Končno je napočil tekmovalni dan in moram reči, da nas naši naddebutneži niso razočarali. Prav nasproto, prijetno so nas presenetili. Po prvem dnevu tekmovanja prvakov osnovnih šol se uvrstili v finale in naslednji dan so med najboljšimi zasedli odlično peto mesto. Fanje si zaslužijo vse čestitke in pohvale in upam, da bodo še naprej tako uspešni. Da njihov uspeh ni bil naključen, so potrdili tudi na regijskem tekmovanju, ki je bilo v začetku junija v Kamniku. V močni konkurenco so se fanje dobro odrezali in osvojili odlično 11. mesto.

Dež ni pokvaril slavnosti ob razviju novega društvenega praporja in veselice

Soboto, 19. junija, smo izbrali za dan, ko naj bi slavnostno razvili novi društveni prapor ter pripravili gasilsko parado in veselico. Dan prireditve se je nezadržno približeval, vsi pa

pa je bila tudi tokrat na strani pogumnih in uspelo nam je, da smo v piščih dveh urah, od 15. do 17. ure, pripravili vse za prireditve in veselico. Zahvalit se moram vsem gasilcem in našim simpatizerjem, saj so naredili nemogoče. V dveh urah pripraviti veselico je pravi čudež.

Nazadnje se je vse prav lepo zasukalo. Na prireditvi je prišlo kar 110 gasilcev z enajstimi gasilskimi avtomobili in enajstimi praporji, sestavljenimi iz manjkalca tudi menigeška godba. Po slavnostni paradi, ki je na prizorišče slovensnosti prišla po Jemecu

cesti od gostišča Orhideja, smo na prireditvenem prostoru ob pomoči botrice in hotra, Maji in Boštjana Breznik, razvili novi prapor, za katerega smo dobili že res lepo število željalcev in trakov. Prapor je blagoslovil trzinški župnik g. Pavle Krt, slavnostna

dopoldne ni bilo nič bolje. Obupani smo že skoraj vse skupaj preselili v dvorano. Sreča

MAJSKI IZLET ŽERJAVČKOV V BELO KRAJINO

voditelja, ki nam je razkazal cerkev, knjižnico in njihov vzorno obdelan vrt.

Zelo veliko zanimivega pa je mogoče povedati tudi o Metliku, mestu, ki se je razvilo tik ob slovensko-hrvaški meji in ima približno 3.000 prebivalcev. Mesto ima res bogato zgodovino. Nas je radodarno sprejela tamkajšnja vinska klet, ki so jo zgradili leta 1958 in je središče belokranjskega vinogradništva.

Mestece je tesno povezano z našim pesnikom Otonom Župančičem in spomin nanj v kraj privabljajo turiste in njegove cerkev. Mi smo si ogledali vaško cerkev sv. Križa, poslušali predavanje gospoda župnika in nato v avtokampu ob Kolpi v soncu kosili.

Kolpa

Naš žerjavček Janez je raztegnil harmoniko. Zaplesali smo in se veselili lepega dne ter uživali lepoto Bele krajine in naše najlepše reke Kolpe.

Tudi odpocili smo se, tako da smo se z veseljem odpeljali domov s pesmijo, ki ni potihnila vse do doma. Naša domača pesem pa nas je spremiljala tudi že prej, vse od Trzina do Novega mesta in od tam dalje do Vinice. Ob prihodu domov smo si veselo zaželegali nasvidenje na našem naslednjem izletu, ki ga bo vodil Janez Žnidar.

Po zapisu Lučke Zupan

Poslušali smo strokovnjake, ki so nam govorili o vrstah vin, ki jih hranijo, obiskali pa smo tudi njihov vinotič in poskusili kapljico ali dve, nekaj rujnega vinčka pa smo kupili tudi za domov, za naša domače, ki niso mogli z nami na izlet.

Oglej kmetije Čvitkovič v Adlešičih je bil za vse pravo presenečenje. Lastnik kmetije in gospodinja sta nas gostoljubno sprejela, nam povedala zgodovino Adlešičev, nam pokazala izdelavo domačega platna, tolčenje, trenje in mikanje lani, predenje, beljenje preje, navijanje preje v klopke in tkanje platna. S ponosom sta pokazala turistično sobo, v kateri hrana ročna dela, izdelana s križnim vdom. Izdelki v tej zbirki so bili razstavljeni na več domačih in tujih razstavah. Ocenjeni so bili z zlatim odličjem ali znakom kvalitete in so prejeli 27 priznanj in diplome.

Poleg te zbirke so nam pokazali tudi belokranjske pisance /mi rečemo pirke/. Izvedeli smo, da za pisance uporabljajo košča jajca. Na jajca pišejo z voskom, s posebno tehniko.

Ob pripovedi lastnika smo občutili žalost, da običaji v Beli krajini izginjajo, da ni pravega zanimanja, ni otrok, da je poseljenost redka. Otrožna pa je bila tudi njegova pripoved, ko je govoril, da jih sedanja meja razdvaja sosednimi Hrvati. To jih boli, in si želijo, da se obe državi dogovorita o problemih, ki jih je ustvarila meja.

Z željo, da bi se to zgodilo, in tudi da bi Bela krajina ohranila svoje običaje v veselje njihovih prebivalcev in seveda tudi nas, ki jih bomo še obiskali, smo se poslovili in odpeljali na naš cilj, t. j. v Vinic.

**Društvo upokojencev
ŽERJAVČKI Trzin
vabi na izlete:**

**v KAMNIK (ogled
muzeja v juniju 1999, z
vlakom.**

**na VRŠIČ in v TRENTO
(ogled muzeja/ septembra
1999**

**v PREKMURJE oktobra
1999**

**Cena je ugodna, samo
2.700 SIT za vožnjo,
kosilo, muzeje. Za izlet v
Kamnik je v ceni: nakup
vozne karte ter vstopnina
za muzej.**

VABLJENI!

Poleti ne bo mrtvila

Pred nami sta zdaj dva meseca razni meddržavnih vaj in praznovanj drugih društev. Privočili si bomo malo počitka, čeprav bomo vseeno budno pazili na rdečega petelina. Prijetne počitnice pa želim tudi vsem občanom Trzina in bralcem Odseva. Vse skupaj pozdravljam z našim pozdravom

**Na pomoč!
Predsednik PGD Trzin
Jože Kajfež**

PO CELE DNEVE SMO NABIRALI BOROVNICE

Trzinci so bili včasih v precej večji merti navezani na gozd, kot smo zdaj mi. Poleg lesa, ki je bil najpomembnejši dar gozda, so Trzinci v gozdu dobili še celo vrsto stvari, ki so jih koristno izrabili v vsakdanjem življenu. Zelo pomembna je bila takrat tudi stežja za nastiljanje živini, storže so, poleg drv, uporabili za kurjavo, gozd je dajal vrsto zdavilnih in hranilnih zelišč, gospodinje pa so pogosto svojokuh popestriile tudi z jedmi iz gozdnih sadov, se zlasti borovnic, gob in kostanja.

Včasih so Trzinci, predvsem mlajši in ženske, v tem času množično hodili v gozd po borovnice. Še zdaj se marsikdo spominja nekaterih Trzink, ki so iz gozda vsak dan nosile ogromne košare z borovnicami. Najboljši nabirali borovnic so bili iz spodnjega konca Trzina, iz Zarebre. Od tam so v gozd redno hodili po borovnice praktično iz vseh hiš: Blaževi, Mečakovi, Vilarjevi, Arhovi, Kunčkovi, Šimnovi in drugi. Nekatere družine so nabrale toliko borovnic, da so iz njih kuhalo celo žganje.

Tudi sam sem včasih z bratom redno zahajal v gozd po borovnice in moram priznati, da sva jih nabrala kar veliko, saj sva si s prodajo borovnic prislužila marsikak dinar za Sportne pripomočke in za počitnice. Redno sva vsak dan nabrala po 20 in več litrov črnih sadov, ob tem pa sem vedno občudoval svojo tetko Majdo Starin, ki me je pri nabiranju lahko kot za šalo kadarkoli prehitela, pa če sem še tako hitel. Nedavno sva obujala spomine na nekdanje nabiranje borovnic.

Borovnice sem, kot večina mojih vrstnikov iz našega konca Trzina, nabirala že od malega. Ne spominim se, kdaj sem začela, vendar vem, da smo vsako leto sredini junija, nekako okrog 15., začeli z nabiranjem borovnic in da smo jih nabirali vse do konca julija. Največkrat mi je družbo delal starejši brat Janez in nabrala sv. jih res ogromno, dnevno vsak tudi po 40 litrov. Bil je kar velik problem, kako vse borovnice spraviti domov. Brez pomoči mame skoraj gotovo ne bi slo. Mama je običajno prisla za nama v gozd in nam prinesla hrano - največkrat črno kavo in šmorn, kot smo rekli cvrtnjaku. Mama je nato dopoldne nabranje borovnic odnesla domov, zvečer pa nata spet prišla na pomoč. Pogosto pa je z nama tudi sama nabirala borovnice, še največkrat dopoldne. Ko smo začeli v gozd zahajati s kolesi, je bil transport vsaj malo lažji.

Kako pa ste nabirali borovnice?

Sprva smo jih nabirali na roke, kasneje, nekako v času okrog 2. svetovne vojne, pa so se pojavili nabiralniki, ki so nam precej olajšali delo in so postali nepogrešljivi spremjevalci na naših nabiralskih pohodih. Prav zdaj sem na trgu kupila novega. Nekateri so včasih borovnice nabirali tudi s posebnimi grabljicami. Pod borovničevje so nastavili pehar, z majhnimi grabljicami pa so nato vanj nagrabili borovnice. Pri tem so nabrali tudi veliko listja in smeti, vendar

jih to ni posebej motilo, saj so nabirali za kuho žganje. Pri nas grablje nismo nikoli uporabljali, saj se z njimi na borovničevje dela škoda. Polomili in potrga se poganjke in s tem uničuje borovničevje.

Kako je izgledalo nabiranje borovnic?

Vsak dan smo se zgodil zjutraj s praznimi košarami podali v gozd. Včasih nas je šlo kar veliko, saj so v trzinske gozdove prihajali tudi iz drugih vasi, Stoba, Loke in drugih sosednjih krajev. Včasih je bila na terenih, kjer so rasle borovnice, kar gneča in tudi konkurenca za boljša najdišča. Tisti, ki smo dobra najdišča bolj poznavali in smo prišli prej, smo imeli prednost. Košare smo odložili pod kako dobro razpoznavno drevo in tako nekako označili svoj revir, nato pa smo si okrog pasu prvezali pobiralček, to je posode, v katere smo nabirali borovnice. S tem ko smo si jih prvezali okrog pasu, smo imeli proste roke za obiranje. Najbolje so se odrezale kanglec, saj so bile borovnice v njih bolj čvrste in niso postajale mokre – mi smo rekli »poscane«.

POMEMBNO je bilo, da so bile borovnice nabbrane brez smeti in da so ohranile lepo, sivo meglico. Če si borovnice preveč valjal in pretresal po rokah, so meglico izgubile in se začele mokro svetliti. Takšne borovnice so bile manj cenjene. Za pobiralček sem imela običajno dvo - ali trilitrsko

kanglo, saj mi tako ni bilo treba ves čas hoditi pretresat nabranih borovnic in košaro. Če sem naletela na dobro najdišče, sem lahko nabrala več kot 4 litre borovnic na uro.

Takšno nabiranje je bilo kar naporno in verjetno nazadnje tudi dolgočasno. Naporno na vsak način. Pogost sem kar težko čakala, da je bilo konec sezone borovnic, dolgočasno pa skoraj nikoli ni bilo. Srečevali smo se tudi z drugimi. Paziti je bilo treba, da ti kdo ne pokrade borovnic, saj se jih tudi do dogajalo. Včasih smo se smeiali, ko so nekateri bolj leni v košare natlačili praprot in le povrhu natrosili borovnice, tako da je izgledalo, da so bili pridni. Ko sem nabirala borovnice, običajno ves dan nisem dala v ustu niti ene. Mogoče sem jih par pojedla še med pojdom. Veljalo je pravilo, da tisti, ki začnejeti borovnice, poje več kot nabare. Enostavno si ves čas tlčil v ust, namesto v pobiralček. Nekateri lumiči so se zabavali tudi tako, da so na poteh, po katerih smo se zvečer vrácali domov, povezali skupaj šope trave in zanke ali pasti, tako da se je tisti, ki ni gledal pod noge, kaj lahko spotaknil in stresel borovnice. Naslednji dan smo marsikje videli sledi, ki so pričale, da se je kolo spotaknil in stresel borovnice. Med nabranjem sem pogosto našla tudi lisice in ruge gobe, zato smo največkrat s seboj imeli še eno posodo, ki smo ji rekli rezerva, in smo jo največkrat napolnili z gobami. Na splošno se je med nabiranjem borovnic zgodilo marsikaj zanimivega.

Ste imeli kaj težav s klopi in drugo gozljino?

Spolh ne. Klopov je bilo včasih precej manj, pa tudi strupeni niso bili. Ob poslabšanju vremena so bili neugodni komari, paziti pa smo se moralni tudi kač. Včasih sem hodila v gozd bosa, ko pa mi je enkrat preko noge zlezla kača, sem se tako prestrala, da sem po tistem vedno hodila po borovnici v škornjih.

Kje vse ste nabirali borovnice?

Najpogosteje smo zahajali v Trzinske ladje, to je skupina hribov, ki jih preprečajo potoki, da na začetku res spominjajo na ladje. Pogosto smo nabirali tudi na Dolgem hribu, pa v Hrastovici, zelo obiskana pa je bila tudi Pizdenca, dobra

ODSEV

najdišča so bila tudi na Tajcerjevem pa na Müllerjevi planjavi ...

Ste vse borovnice porabili doma?

Vsičko leto smo iz njih naredili precej litrov sirupa in borovničevca, včasih je ata iz bosanskogrškega skuhal tudi po 40 litrov zelo okusnega žganja, precej pa smo jih tudi posušili na čaj. V času borovnic smo redno jedli borovničeve »štrudlje« in druge jedi iz borovnic, precej pa smo jih tudi prodali. V šestdesetih letih so v zadružnem domu vsake večer odkupovali borovnice, kasneje pa je nabrane borovnice na trgu v Ljubljani prodajala tudi moja sestra Ivanka. Imeli smo nekaj stalnih kupcev borovnic.

Zdaj je borovnic precej manj, kot jih je bilo včasih.

Da. Sezone so iz leta v leto slabše. Zdaj skoraj ne grem več po borovnice. Letos bi spet rada sla, vendar ne vem, če mi bo uspel. Ne vem, kaj je krivo, da je borovnic manj, zdi pa se mi, da je največ krvide v tem, da gozdov nihče ne kosi več. Vie se zarašča in mah duši borovnice. Včasih so gozdove precej bolj vzrževali. Kmetje so redno kosi po gozdu za steljo. Borovničevje so pokosili pol decimetra visoko, tako da se je tisti, ki so spotaknili in stresel borovnice. Med nabranjem sem pogosto našla tudi lisice in ruge gobe, zato smo največkrat s seboj imeli še eno posodo, ki smo ji rekli rezerva, in smo jo največkrat napolnili z gobami. Na splošno se je med nabiranjem borovnic zgodilo marsikaj zanimivega.

IZLET TRZINSKIH VOJNIH VETERANOV

V

soboto, 29.05.1999, smo član Zveze vojnih veteranov Slovenije, sekcije Trzin, izvedli naš prvi izlet, ki se ga je udeležilo sedem članov sekcije.

Pot nas je vodila skozi Kranjsko Goro, preko prelaza Vršič, do sponemnika dr. Kugy-Ju in nato do izvira reke Soče. Od tam smo se zapeljali do trdnjave Klute in nato do glavnega cilja našega izleta, do Kobariča, kjer smo si ogledali muzej I. svetovne vojne – s poudarkom na soški fronti, obiskali pa smo tudi italijansko kostnico nad Kobaričem.

Po ogledu nas je pot peljala po dolini reke Soče v Goriško brdo, kjer smo imeli v Dobrovi ogled vinske kleti. Po

di borovnic. Gozd je bil skoraj kot park. Vse je bilo pokojeno in pograbljeno, vse suha drevesa pa smo pospravili za kmetje. V času borovnic smo redno jedli borovničeve »štrudlje« in druge jedi iz borovnic, precej pa smo jih tudi prodali. V šestdesetih letih so v zadružnem domu vsake večer odkupovali borovnice, kasneje pa je nabrane borovnice na trgu v Ljubljani prodajala tudi moja sestra Ivanka. Imeli smo nekaj stalnih kupcev borovnic.

di borovnic. Gozd je bil skoraj kot park. Vse je bilo pokojeno in pograbljeno, vse suha drevesa pa smo pospravili za kmetje. V času borovnic smo redno jedli borovničeve »štrudlje« in druge jedi iz borovnic, precej pa smo jih tudi prodali. V šestdesetih letih so v zadružnem domu vsake večer odkupovali borovnice, kasneje pa je nabrane borovnice na trgu v Ljubljani prodajala tudi moja sestra Ivanka. Imeli smo nekaj stalnih kupcev borovnic.

Prave gobane smo delili le na crne ajdovke in bele jurčke. Zdaj rada nabiram tudi male in šampinjone. Te sem spoznala šele pred kakimi dvajsetimi leti. Gobe smo včasih prebivalci spodnjega dela Trzina največ nabirali v Starih delih, zdaj ko živim v zgornjem delu, pa največkrat zaidem v jabelske in dobeneske gozdove, tja, kamor so včasih največ hodili po gozdne sadeže prebivalci zgornjega dela Trzina. V gozdu blizu gradu je mogoče najti tudi bogate nasade malin. Vrsto let sem iz njih kuhal malinove.

Včasih so nekateri Trzinci radi nabirali tudi arniko in druga zelišča. Arniko je bilo največ v Dobravi ob Lesičenkovi nivi, kjer so bile tudi šmarnice. Nekatere so v gozdu nabirali tudi lipovo cvetje. Njaveč lip je bilo v Blatnici, kjer so nekateri kar nasekali veje in jih pripeljali domov, da so doma obriali cvetje. Pri nas smo otroci vse polet-

je pasli na travnikih, za progo, tam, kjer so zdaj njive. Ob tem smo nabirali jagode, krompir in kostanje. Po kostanjih so na jihraje hodili v Prevale. Tam je bil precej debel in otroci smo poznali vsako drevo. Jeseni in pozimi se je naša družina marsikaj večer zbrala za mizo ob lupljenju kuhanega kostanja. Na paši pa smo kostanj v glavnem pekl. Precej smo nabirali tudi gobe. Takrat smo poznali le Jurčke in lisičke.

je pasli na travnikih, za progo, tam, kjer so zdaj njive. Ob tem smo nabirali jagode, krompir in kostanje. Po kostanjih so na jihraje hodili v Prevale. Tam je bil precej debel in otroci smo poznali vsako drevo. Jeseni in pozimi se je naša družina marsikaj večer zbrala za mizo ob lupljenju kuhanega kostanja. Na paši pa smo kostanj v glavnem pekl. Precej smo nabirali tudi gobe. Takrat smo poznali le Jurčke in lisičke.

Na tem, kako so Trzinci včasih živeli z gozdom in od gozda, bi lahko napisali še marsikaj. Škoda je, da spomin na to zginiva in da se tudi gozd spreminja. V Odsevu bomo prav gotovo poskusili pred pozabo rešiti še kakšen spomin o tem.

Miro Štebe

VABILO TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN

CENJENE OBČANKE IN SPOŠTOVANI OBČANI!

NAJ VAS SPOMINIMO NA POVABILO TURISTIČNEGA DRUŠTVA TRZIN /v majski številki Odseva/ na NATEČAJ ZA NAJLEPŠO FOTOGRAFIJO, na IZBOR TRZINSKIH DOBROT IN IZDELKOV, na ANKETNI LIST o gostinskih obratih.

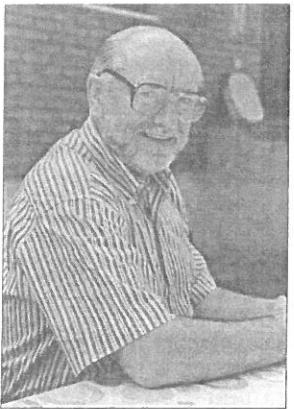
Čez poletne mesece, tja do začetka septembra, je čas za vaš odziv. DŽURAMO VSAK PETEK od 13.30 do 15. ure v prostorih OBČINE TRZIN, Mengeška c. 9.

Pišite nam ali pridite osebno! Ob tej prilikai se lahko vpisete v društvo (članarina za odrasle je 1.000, za otroke pa 100 SIT).

Anton Žnidaršič

SLOVENIJA JE PRIJETNA DEŽELA, Z DOBRO HRANO, VRHUNSKIMI VINI IN UGODNIMI MOŽNOSTMI ZA RAZVOJ

Verjetno vas že večina ve, kam boste šli na počitnice. Večina se verjetno odloča za Jadran, bolj izbirčni bodo šli v Grčijo, Turčijo, Španijo ali pa v kakšne bolj eksotične dežele, tisti, ki sta bolj zavedni, se boste verjetno odločili za Kolpo, slovenske hribe ali pa katero od domačih združilič. Koliko pa bo takih, ki se boste odločili za počitnice v Trzinu? Verjetno se vas je več na nasmehnila in pomisliš, tako slabimo mi pa že ne gre. Nekateri pa bodo hočeš nočeš ostali doma. V tolažbo naj jim povem, da to niti ni tako slaba izbira. To mi je ondan potrdil tudi g. Gordon MacKenzie Johnson, prvi britanski veleposlanik v Sloveniji, ki je prišel za tri tedne na dopust v Trzin.

Veleposlanik Johnson in njegova žena Barbara sta na dopustu v Trzinu kot gosti Dolencih, saj jih veže že dolgoletno prijateljstvo. Iva Dolenc se je z veleposlanikovo ženo spoznala že leta 1992 in ker imajo vsi radi okusno slovensko hrano in slovenska vina, so kmalu našli skupno besedo. Resnic na ljubo je treba povedati, da je za g. Gordon MacKenzie Johnson Trzin tudi izhodišče za obiske različnih igrišč golfa v Sloveniji, saj je straten igralec golfa. Golf je primeren za ljudi vseh starosti. Z njim se lahko začno ukvarjati že zelo miladi, igrajo pa ga lahko tudi starejši. Včasih sem se rad ukvarjal s drugimi športi, vendar

me je počasi golf popolnoma prevzel. Golf zahteva, da pretegneš vse mišice, igro pa lahko prilagodi svojim sposobnostim. Ena od njegovih privlačnosti je tudi v tem, da kot igralec golfa lahko spoznavša zanimive ljudi in tudi zanimive kraje. Gordon MacKenzie Johnson je pravzaprav škot. Rodil se je Aberdeenu in po šolanju je vstopil med diplomate. V različnih diplomatskih službah je služil tako rekoč po vsem svetu. Med drugim je bil tudi na britanskem veleposlanstvu na Tajvanu, pa v Pakistanu, nekaj let pa je bil tudi v diplomatski službi v nekdanji Jugoslaviji in takrat je prvi prišel tudi v Slovenijo. Za našo deželico se je prvič srečal leta 1989, ko je bil v Beogradu odgovoren za sodelovanje med Veliko Britanijo in Jugoslavijo. Leta 1992 pa je postal prvi britanski veleposlanik v Sloveniji. »Slovenija je bila takrat že zelo mlada država in po profesionalni plati je bila to zame zelo zanimiva izkušnja. Zadolžen sem bil za vzpostavitev odnosov med državama. Leta 1997 pa smo službeno premestili na Švedsko. Zdaj sem se po nekaj letih vrnil na dopust v Slovenijo in moram reči, da sem nad razvojem, ki ga opažam, prijetno presenečen.«

V čem se vidi ta razvoj?

Slovenija ima zdaj že precej bolj razvit državni aparat, ki deluje vse bolj učinkovito. Imate dobre odnose s številnimi drugimi državami. Vse več je investicij, novih cest, novih poslopij. Na vsakem koraku vidis napredok. Celo na področju golfa. Ko sem še služboval v Sloveniji, ste imeli tri igrišča za golf: na Bledu, v Lipici in na Mokrilih, zdaj pa jih je že precej več, na primer v Volčjem Potoku, včeraj sem bil na igrišču pri Ptaju, načrtujem obisk igrišča v Slovenskih Konjcih. Ponudba je vse večja in vse bolj pestra.

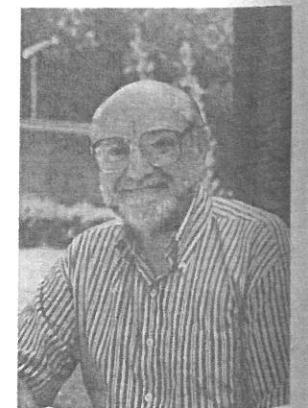
Kako pa kot bivši veleposlanik ocenjujete sodelovanje med Veliko Britanijo in našo državo?

Mislim, da imata državi dobro razvite odnose in da so ti vsi trdnejši. Vse več je gospodarskih povezav, vemo, da si prizadevate za vstop v Evropsko unijo in Nato in Britanija to podpira. Mislim, da vam bo članstvo v teh dveh organizacijah prineslo številne prednosti in nove možnosti.

Imamo občutek, da Britanci Slovenije še vedno ne poznajo zadostti.

Večkrat slišimo na primer, da nas zamenjujejo s Slovaško.

Mislim, da Slovenijo vse bolj pozna. Je pa treba reči, da je na tem področju več ravni. Obstaja krog Britancev, ki Slovenijo prav dobro pozna in redno prihaja na Bled, v vaše gore in druge turistične kraje. Vendar je treba reči, da gre za relativno ozek krog ljudi. Večina drugih Britancev zdaj verjetno že ve za Slovenijo, vendar jo še vedno povezuje s kriznim območjem. Bosna je blizu pa tudi za Kosovo mislim, da ni tako daleč od vas. Res pa je tudi, da velika večina Britancev hodí na letovanja v tradicionalno najbolj prijubljene turistične dežele kot so Španija, Portugalska, Francija in tudi Grčija. Sploh pa smo Britanci na splošno narod popotnikov in nas lahko srečate po vseh celinah. Rad pa bi pozorili tudi na to, da so Slovenijo pred sto, dvesti in več leti radi obiskovali in raziskovali njene zanimivosti različni britanski popotniki in raziskovalci. Že takrat je bil med britanskimi znanstveniki zelo dobro poznan Kras, pa Črniško jezero, da o hribih ne govorim. Osebno prijateljem velikokrat svetlem, da naj obiščejo Slovenijo. Poven

jim, da je vaša dežela zelo slikovita, lepa urejena, da imate odlično in pestro prehrano ter da imate zelo bogat izbor vrhunskih vin. V Sloveniji je zelo veliko možnosti za preživljavanje počitnic na svojstven, individualen način. Nenazadnje tudi če se odloči-

za igranje golfa. Ko obiskuješ različna igrišča za golf, spoznavša različne slovenske predele, različno kuhinjo in tudi vina. Prav bi bilo, če bi uveli paket aranžmajev za igranje golfa v Sloveniji, ki bi ponujal vstopnice za igranje na vseh slovenskih igriščih za golf.

Kaj mislite o naši državi?

Da je zelo lepa in prijetna. Ste demokratična dežela s praktično vsemi svoboščinami. Ljudje so prijazni in gostoljubni, kar je včasih kar nevarno za želodec, saj je toliko doberi jedi in piča. Eden od razlogov, zakaj sem se odločil za počitnice v Sloveniji, je tudi ta, da v Sloveniji lahko zelo dobro in kar preveč ješ. Poznam že veliko dobrih slovenskih gostiln: gostišča Buzjak v Predvoru, gostilno Kirn, gostišče na gradu Zelenom, gostilno Pri Lojetu in še več drugih. Tudi tržansko gostilno Pri Narobetu dobro poznam. Spoznal sem jo že pred leti, mislim, da leta 1992 ali 1993, ko sem služboval v Ljubljani. To je gostilna, ki si je ustvarila renome in jo pogosto izbirajo, ko hočejo predstaviti dobre slovenske kulinarije. Vem pa tudi, da je tod okrog še

več dobrih gostiln, nenazadnje poznam tudi Orhidejo.

Pravite, da poznate tudi slovenske pijače.

Slovenska vina so posebno poglavje. Vsaka pokrajina ima svoja zelo dobra vina. Imate kulturo gojenja vrhunskih vin in mislim, da ste Gorenči srečni, ker nimate svojega vina, saj tu lahko pijete vina vseh pokrajini. Drugače, če prideš na Primorsko, moraš pitи primorska vina, na Šajerskem samo šajerska, na Dolenjskem pa dolenjska.

Naša vina bi radi še bolj izvažali tudi v druge države. So možnosti za to v Veliki Britaniji?

Možnosti seveda so, čeprav moram reči, da je vino med Britanci še začelo pridobivati na veljavi. Težava s slovenskimi vini je v tem, da pridele relativno majhne količine posameznih vrst vina. Vsaka vinska klet da vinu neko obenostno noto in takšno vino ni primerno za prodajo v supermarketih. Takšno vino se piše v manjših lokalčkih iz izbranimi vini in prodaja v vinskih butikih.

Gorenči nimamo vina, imamo pa žganje. Ga poznate?

O, seveda. Poznam veliko vrst vaših žganj, ki jih imam v morju reči, da so zelo kakovostne.

Kako pa poznate Trzin?

Trzin sem spoznal že, ko sem bil še veleposlanik in smo se spoprijateljili z Ivo Dolencem in njenimi domačimi. Iva je zelo dobra kuharica in veliko ve o jedeh. Kar se tiče Trzina, pa sem že omenil, da poznam gosilino pri Narobetu. Vem tudi, da imate mlado industrijsko cono s številnimi podjetji. Poznam zgodbo s tisto veliko zgradbo, ki jo zidate sredi Trzina, vem pa tudi, da ste se osamosvojili in da ste nova občina. Pri nas v Britaniji nimamo tako majhnih lokalnih skupnosti, zato ne vem, kaj je bolje. Po eni strani pri nas prevladuje mnenje, da je bolje, če je lokalna skupnost večja, ker je močnejša, ima boljše potencialce. Po drugi strani pa menim, da je manjša skupnost lahko bolj prijazna ljudem. Vem, da ste Trzin bogata občina in da imate dobre pogoje za uspešen razvoj.

Miro Štebe

PRED ODHODOM V TUJINO POMISLITE TUDI NA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE SLOVENIJE

Bi se čas dopustov in potovanj v tujino, zato je pred odhodom dobro vedeti, da katerih pravic so zavarovane osebe upravljene med začasnim bivanjem v tujini in na takšen način jih lahko uveljavljajo.

PRAVICE IZ NASLOVA OBVEZNEGA ZDRAVSTVENEGA ZAVAROVANJA

Zavarovanim osebam, ki so obvezno zavarovane, je v času začasnega bivanja v tujini zagotovljena pravica do najnovejšega zdravstvenega stanja, ki bi lahko povzročilo trajne okvare posameznih organov ali življenjskih funkcij, zdravljenje šoka, storitev pri kroničnih boleznih in stanjih, katerih opustitev bi neposredno in v krajskem času povzročila invalidnost, druge trajne okvare ali smrt, zdravljenje vročinskih stanj in preprečevanje širjenja infekcije, zdravljenje zlomov kosti oz. zvínov ter druge posledki, pri katerih je nujno posredovanje zdravnika.

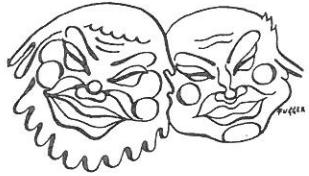
Način uveljavljanja te pravice je odvisen od tega, ali zavarovane potrebuje storitve najnovejšega zdravstvenja v državi, s katero je sklenjena konvencija o socialni varnosti, ali in državi, s katero konvencija ni sklenjena.

ZA NEKATERE DRŽAVE SO NUJNI USTREZNI OBRAZCI

Vsem zavarovancem za čas začasnega bivanja v Italiji, Avstriji, Nemčiji, Madžarski, Luksemburgu, Belgiji, Nizozemski, Romuniji in Hrvaški svetujemo, da si pred odhodom v te države priskrbijo konvencijo dogovorjeni obrazec s Potrdilo o pravicu do dejanskih storitev med začasnim bivanjem in potrdilo o potrebnem predložiti zdravstveno izkaznico in posredovanje obrazca ZZZS. Za povračilo je potrebno predložiti zdravstveno izkaznico, na podlagi katerih se po postopku, ki je določen s konvencijo, opravi povračilo stroškov v višini, kot to prizna tuj organ zavarovanja v kraju, kjer so bile storitve nudene.

Ob tem je treba izpostaviti, da od 1. februarja 1998 navedeno velja tudi za potovanja na Hrvaško. Zato si mora zavarovana oseba pred odhodom v to državo priskrbiti obrazec SLO/HR 3 – potrdilo o pravicu do storitev med začasnim bivanjem v R Hrvaški.

Razen navedenih držav so konvencije sklenjene še z Anglijo, Češko, Bolgarijo in Poljsko, kjer zavarovanci pravico do najnovejšega zdravstvenega uveljavljajo v javnih zdravstvenih zavodih na podlagi potnega lista in potrebnih zdravstvene izkaznice.

Klara! Klara? Vam mogoče to ime kaj pove, moje drage dame in gospodje? Nekaj zagotovo že, če ste si vzel nekaj vašega dragocenega časa in prebrali vestičke v prejšnji številki Odseva. In če bi se pojavili - kar nekaj se jih je - davanajstega šestega ob enajstti urri na ploščadi med banko in Mercatorjem, bi vedeli vse.

Tako pa . . . Hm!

Ja, no!

Oprostite moji trenutni zmedenosti, sem pač v situaciji, ko ne vem, kako vam bi nadaljnji potek zgodbe v nadaljevanju opisal. In izključujem tudi tega, da ne bi znal. Ne, to ne. Sicer pa je zagotovo najbolje, če vam kar takoj zadevo opisem in se izognemo, tako jaz kot vi, situaciji, ki me je pripeljala do tega, da s samo zgodbo ne morem vzpostaviti takega odnosa, kot bi si sicer želel.

Z Mirom, kot veste, sva prijatelja že od otroških let, tako da si lahko pove veliko več, kot bi si lahko prvočil z drugimi, in da še vedno ostajava prijatelja. No in kot tudi veste, je on - torej Miro - moj šef, saj je on glavnii in odgovorni urednik Odseva, moja malenkost pa njegov pomočnik. In kadar koli se dobiva, si pač ne moreva kaj - poklicna deformacija - da se ne bi vsaj malo razgovorila o delu našega glasila in ga tudi in predvsem kritično ocenjevala - seveda kadar gre za kritiko drugih - se razume.

Tokrat pa je bilo, moje drage dame in gospodje, za manso malo drugače. Moj Šef se je tokrat odločil, da bo kritika padla na moj račun, na moje delo, moje pisarie in to mojih vestičk in celo o pisanju o naši slavnostni akademiji. Pika na i pa je bila, pa to sploh ni bila pika, to je bil pravi knock out, čisto sesutje, ko je dejal, da absolutno preveč hvalim naše KUDovsko delo.

Moj bog, kar stemnilo se mi je pred očmi. Ah, drage moje, bilo je žalostno, česa takega nisem pričakoval, nekaj sem zajecjal v obrambo in stisnil zobe. Bil sem v položaju, ko sem se zdel tudi samemu sebi čisto drug človek. Se mogoče spomnile tiste pesmi, ki jo pojde, ne vem, kdo, in kí pravi: Samo okus je bolj grenak.

Tako se počutim sedaj tudi jaz. Trdno sem se odločil, da se bom vsaj v teh vestičkah izogibal besedam, kot so: fantastično, neverjetno, najboljše, čudovito, zelo uspešno . . . In sedaj res ne vem, ali naj napišem, da je bila Klara, naša ŽE druga letosnja premiera, ali naj napišem, da je bila Klara naša druga premiera. In vidite, moje drage dame in gospodje, vedno bom ostajal v dilemi.

Pa vendar, vrnim se k bistvu, torej h Klari. Kaj je pravzaprav Klara in kdo je pravzaprav Klara, to je zdaj vprašanje. In se vam mogoče ne zdi, da je vprašanje zastavljenio malo preveč bahavo in ambiciozno? Mogoče ne.

Poskusil vam bom najprej odgovoriti na prvi del vprašanja: kaj je pravzaprav Klara? Torej, Klara je otroška gledališka predstava.

Oprostite, pomota! Klara je ulična gledališka predstava za otroke. Režiser predstave: Ravid Sultanov. Svoj skromni prispevki pa so k predstavi dodali še igralci: Franci Cotman, Simona Šavor in Andrej Zupanc.

Drugih sodelavcev, saj veste, ne bi omjenil. Mogoče kdaj drugič. Tako! Na prvi del vprašanja sem vam odgovoril.

Skromno? Upam. Ljudje imajo radi skromne ljudi. Saj veste tisti pregovor:

Skromnost je lepa čednost. In v tem stilu bom nadaljeval z odgovorom na drugi del vprašanja, kdo je pravzaprav Klara. Klara je punica iz rodu žiraf. Simpatična, živahna, nagajiva, rada igra ristanc, vse vrste iger z žogo, predvsem pa je zelo muhasta, kot so lahko muhasta prav vsa dekleta, in velikokrat spravlja v zadre-

go že tako malo zmedenega profesora srednjih let. Profesor, kot sem že dejal, deluje, in tudi je malo zmeden. Ve, da mora obrdrati nek določen red: vsakodnevno čiščenje, asistiranje pri njegovih raziskavah, ki pa ne poteka vedno takoj, kot bi si profesor želel. Ampak nič hudega, tudi s tem je zadovoljen. Nič ne bom goril, kako so bile naporne vaje.

Franci je bil sprednji del žirafe na 110 cm visokih hoduljah. Simona pa zadaj na malo krajših. Kar nekaj zaporednih dni pa je Ravil z Andrejem vadič tudi na ljubljanskih ulicah pred mimoidočo publiko. Torej predstava je. Vendar pa bo tudi žirafa odšla na krajši dopust. Kdaj si vas bo želela videti, pa vas bomo v teatru sproti obveščali. Za tiste, ki še ne veste, in predvsem za tiste, ki ste vedeli, pa tudi že pozabili, odhaja teater CIZAMO na dvotedensko turnejo po Evropi. Gostujemo v treh državah: Češki, Avstriji in Poljski. Samo toliko. In nato nas čaka samo še dopust, no ja, nekatere tudi popravni izpit.

Drage dame in gospodje, lepo dopustujte. Še prej pa se pozanjamite, kaj je letos v modi: braun boja ali intelektualna belina.

Drage dame, da ne pozabim, v knjižnici si izposodite kakšnega Sartra, Dostoevskega, Mullerja . . . Pa ne zato, da bi prežekovali to sr. . . e, niti pod razum. Ampak za nabiranje pak pri moških. Saj veste, letos so v modi intelektualke, čeprav ste močne svelolaska.

Seveda pa kot vedno za vse tiste, ki ste se z branjem vestičk prehrili do konca, lep gledališki pozdrav.

Jože Šolar
(ki je fotkar tisti fotograf)

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

KLARA JE OSVOJILA SRCA TRZINCEV

"Brihtna zgleda, kaj?"
"Mejdus je velika!"
"Ježetana, bo koga po-hodiila!" so modrovale gospe.

"Matr, ma dobre noge!"
"Fiju, pogled, da te kap!"

"Postavna, ni

lej, pa visoka, visoka!" so ocenjevali mladci.

"Kok je lustna!" "Kaj pa je?" "Zakaj je pa tolk velika?" "Kaj ma pa tist na glavi?"

"Od ke je pa prsla?" so čebljali najmlajši.

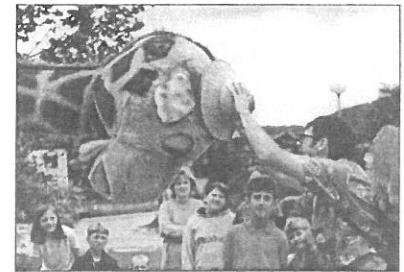
Ja, res je bila nekaj posebnega. Nemudoma je zhubila pozornost vseh mimoidočih. A, pa, o kom govorim? O Klari vendar. O tisti ogromni žirafi, ki jo je prof. dr. mag. Andro Kornelius tistega sobotnega dne najprej pripeljal pred banko, nato nekajkrat in še enkrat zrecifiral znano otroško ometljiku

se vam splača za hip ustaviti. Kdo ve. Morda bosta ravno takrat opravila kakšen nov eksperiment. Pa naj uspe ali ne, v vsakem primeru se ga splača videti.

Irena Mučibabić

Na slikah:
Klara, nova hišna (oprostite, učilna) ljubljanka tetra Cizamo

UČNI DAN PRI TRZINSKEM BAJERU

T

rzinski bajer postaja znan tudi preko meja naše občine. V torej, 15.6., se je ob njem pojavilo kar 60 učencev 1.e in 1.f razreda Srednje šole za oblikovanje in fotografijo.

Dipl. biologinja Mateja Schoss, ki uči na tej soli, je ob bajerju pripravila odlično

delavnico biologije. Ob pomočju prof. Olge Šole in prof. Davorina Babiča ter dipl. biologinje Mateje Poljanšek so učencem omogočili spoznavanje živalstva in rastlinstva na našem bajerju. Najprej so se razdelili v skupine po 8 učencov, nato pa so pod strokovnim vodstvom opravili osem vaj:

1. Pregled žuželk – travnik
3. Določevanje rastlin – travnik
4. Talne živali gozda
5. Lesne rastline gozda
6. Bajer – rastlino in živalstvo
8. Določevanje dreves
11. Določevanje ptic in
12. Sprehod do potoka.

Vse skupine so opravile vaje tako, da so se pri bajerju zadrževali kar celo dopoldne in še lep del popoldne. Na tem območju je mogoče videti zelo raznovrstno rastlinstvo in živalstvo, ker je tam nekaj redkih, še ohranjenih mokrišč. Tako je možno videti sivo čapljo, vodomca, race mlakarice in veliko drugih ptic, zraven pa še večino vodnih

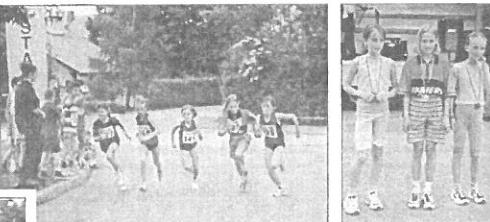
jezerskih živali. Od rastlin lahko vidimo močvirsko logarnico, okroglostinsko risoko in pa lepi čevelje, na kar so trzinski planinci še prav posebej ponosni.

Presenetljivo je bilo, koliko ti učenci že vedo in poznajo naravo. Seveda tudi nagnad ni manjkalo. Skupina FII je dosegla 153 točk, kar pomeni, da so pravilno spoznali največ dreves, rastlin, ptic in žuželk in si s tem priborili prvo nagrado. Priznati moram, da v njihovih letih sam nisem imel nikogar, da bi me tega naučil. No pa še to, skupina se je v okolici bajerja zadrževala več kot 6 ur, tam pa so tudi malicati. ZA NJIMI NI OSTAL NITI PA-PIRČEK OD ŽVEČILNEGA GUMIJA. Takih obiskov si še želimo.

Dežurni ekolog

III. TEK V SPOMIN NA PETRA LEVCA

Sportno društvo Trzin je v soboto, 29. maja 1999, izvedlo že tretji tradicionalni Tek v spomin na PETRA LEVCA. Tek je bil razpisani v 12 kategorijah, in to od najmlajših – cicibanov, do starejših, veteranova.

REZULTATI TEKA:

najboljši ženski čas – Darja Kokalj PP Domžale 23:02:00
najboljši moški čas – Janez Vovk ŽAK Ljubljana 19:30:00

- Proga 250 m

CICIBANKE:

1. Svetek Urška 00:50:10
2. Panček Danijela

CICIBANI:

1. Povirk Anže 00:48:00
2. Mušič Anže
3. Šomič Denis
4. Šomič Adis
5. Smajlovič Esad
6. Novak Vito

- Proga 800 m

M. PIONIRKE:

1. Hrovat Janja 02:22:00
2. Lučić Adela
3. Karamanic Šeherezada
4. Šehić Alisa
5. Novak Živa

M. PIONIRJI:

1. Kovačič Aleksander 02:20:00
2. Pogorelc Luka
3. Špehar Dejan
4. Alibašić Aris
5. Mohorič Iztok
6. Smajlovič Emil
7. Breznik Gordan
8. Jelenc Grega
9. Panček Danijel
10. Šomič Sani

- Proga 1600 m

S. PIONIRKE:

1. Kraj Diana 06:27:00
2. Mali Nataša

S. PIONIRJI:

1. Alibašić Amel 05:25:00

- Proga 5500 m

MLADINKE:

1. Lučić Adela 26:16:00
2. Karamanic Šeherezada
3. Šehić Alisa
4. Svetek Urška

MLADINI:

1. Kovačič Aleksander 24:05:00

ČLANICE:

1. Kokalj Darja 23:02:00
2. Kralj Martina
3. Svetek Irena

ČLANI:

1. Vovk Janez 19:30:00
2. Povirk Marko
3. Škrlep Borut
4. Miklavč Matjaž
5. Erčulj Matjaž
6. Thorsten Haruys

M. VETERANI:

1. Novak Branko 21:15:00
2. Železnikar Jani
3. Perušič Anton

S. VETERANI:

1. Bojkov Bojan 21:40:00
2. Doljak Edvard
3. Škrlep Anton
4. Kreže Pavle
5. Kovačič Bojan
6. Vidmar Milan
7. Levstek Marjan

Prvič je tekmovanja udeležil tudi predstavnik iz tujine – g. Thorsten Haruys iz Nemčije. Najmajše tekačice in tekači so se pomorili na progi dolgi 250 m, pionirke in pionirji so tekmovali na 800 m in 1600 m. Mladinci, člani in veterani pa so merili svojo moč na 5500 m dolgi progi, ki je bila speljana od OŠ Trzin mimo gradu Jablje do Dobena, nato pa nazaj po Dolgi dolini spet k OŠ Trzin. Večina tekmovalcev je tako trasirano progo zelo pojavila. Nič obetavno pa ni, da se je tekla na 5.500 m udeležilo samo pet tekmovalcev iz Trzina.

Na cilju smo člani Športnega društva vsem tekmovalcem razdelili majice in lesene kožne v spomin na prireditve. Predstavnica Me Donalda pa je poskrbela, da so se tekmovalci na cilju osvežili s sokom.

Ob 18.30 je bila razglasitev rezultativ. Najboljši trije v posameznih kategorijah so prejeli kolajne, najhitrejši tekmovalca med moškimi in ženskami pa pokal.

Pri izvedbi tekmovanja so nam priskočili na

pomoč: AK Domžale, GD Trzin in PD Onder Trzin. Vsem se za vloženi trud lepo zahvaljujemo.

Po končani prireditvi pa smo člani Športnega društva pripravili veliko vrtno veselico z bogatim srečelovom. Glavna nagrada srečelova je bila gorsko kolo. Za ples in zabavo je poskrbel ansambel »STOPAR« iz Loke pri Menišu, poskrbeli pa smo tudi za pijačo in hrano z žara. Seveda nista manjkala tudi licitacija

»Koliko tehta pršut« in licitacija torte v obliki zaščitnega znaka Športnega društva Trzin – skrice iz slaščičarne Oger iz Trzina.

Na koncu bi se zahvalili vsem, ki so prispevali dobitke za srečelov in vsem, ki so kakorkoli pomagali, da sta tek in veselica uspel.

Tanja Prelovšek Marolt

ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN NA FITFESTU 1999 V PORTOROŽU

V soboto, 05.06., smo se športniki iz Trzina odpravili na največji tradicionalni športni festival v Sloveniji FITFEST 1999 - Portorož. Prizorišče športnih in razvedrilih aktivnosti je bil športni park v Luciji.

Ob 9. uri so se na prireditvi v športnem parku začeli zbirati že prvi tekmovalci iz vse Slovenije, nekaj jih je bilo tudi iz Hrvatske in Italije. Po uvodnem govoru voditelja Fitfesta so se tekmovalci že začeli zbirati na svojih mestih. Začelo se je. Ekipa so pomerile v nogometu, ulični košarkarji se

uvrstili na 6. mesto. Naše glavno orožje v tenisu – Bošjan, pa je osvojil odlično 2. mesto in s tem prvi pokal na tovrstnih tekmovanjih za Športno društvo Trzin.

Po končanem tekmovalnem delu smo se osvežili v bližnjem bazenu, največji športno-rekreativni dogodek v Sloveniji pa se

je končal z bodybuildingom v portoroškem Auditoriju.

Polni novih doživetij smo se zvečer vrnili domov.

Naslednje leto pa po nova odličja na FITFEST 2000 v Portorož!

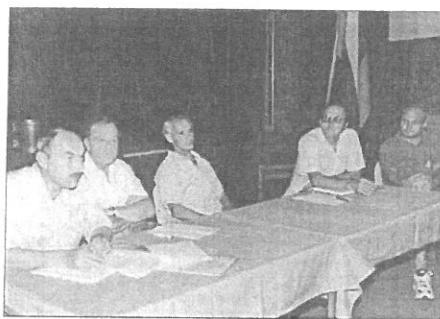
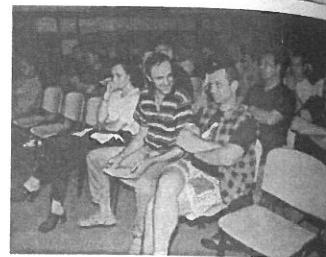
Glavna sponzorja naše odprave sta bila Športno društvo Trzin in EL-ŽI-KO Žiga Kosmač s.p. iz Trzina.

Tanja Prelovšek Marolt

TRZINCI SMO DOBILI TUDI SMUČARSKO DRUŠTVO

V zadnjem času se v Trzinu kot gope po dežju pojavljajo nova društva. Najnovejša pridobitev naše občine je Smučarsko društvo Trzin. Velik del pobudnikov za ustanovitev novega društva je hkrati članov Športnega društva Trzin in njegove smučarske sekcije, novo društvo pa so ustanovili predvsem zaradi nesoglasij v matičnem društvu in ker je smučarska sekcija postala dovolj močna in je pravzaprav prerasla v samostojno društvo. Ustanovnega sestanka, ki je bil v četrtek, 17. 6. 1999, v dvorani KUD Trzin, se je udeležilo 43 udeležencev, od tega se jih je 32 vpisalo v iniciativni odbor za ustanovitev novega društva. Na občnem zboru so sprejeli pravilnik društva, člane društvenega vodstva in delovni program društva. Pravilnik med drugim določa, da vsa lastnina novega društva, v primeru prenehanja njegovega delovanja, preide po tem, ko so poravnava-

zadali predvsem naloge vzgajati in poučevati smučanja otroke, poskrbeli pa bodo tudi za izobraževanje strokovnih kadrov. Še naprej misijo upravljalci in tudi izpopoljevali trzinsko smučišče in tamkajšnjo brunarico. Med drugim naj bi smučišče zavarovali, nekoliko »popravili« teren, poskrbeli za oskrbo z električno in uredili okolico. V program so uvrstili tudi pripravo trim steze od Dolge doline do trzinskega bajerja, kot po-

ne vse obveznosti, v last Športnega društva Trzin.

Za prvega predsednika društva so izbrali smučarskega učitelja in najbolj zagnanega smučarskega delavca v Trzinu Antona Zupana. Podpredsednik je Marko Hrovat, sekretar Rado Pestotnik, blagajnica pa Nuša Biškup. V upravnem odboru so še Beno Trojanšek, Tomaz Dane in Andrej Ljubešek. Nadzorni odbor bo vodila Meta Skopec, člana pa sta Roman Iglič in Vladimir Nadji, disciplinski komisijo vodi Tomaz Kralj, preostala dva člana komisije pa sta Drago Pozman in Andrej Ručman.

Z delovnim programom, ki ga je predstavil predsednik Anton Zupan, so si smučarji

membro naloga pa so si zadali tudi sodelovanje z drugimi društvami v občini in s Smučarsko zvezo Slovenije. Med navzočimi na zborovanju je bil tudi predsednik Športnega društva Trzin Janez Lenarčič, ki je udeležence zborovanja in ustanovitev novega društva pozdravil, ob tem pa je opozoril, da je delovni program Smučarskega društva enak programu, ki ga je sprejelo Športno društvo in da je vprašljivo, zakaj je treba us-

tanavljati novo društvo. Razpravljalci pa so nato opozorili, da je smučarska sekcija pravzaprav prerasla Športno društvo in da je prav, da ustanovijo novo društvo. To je nazadnje potrdilo tudi glasovanje udeležencev, saj se jih je velika večina zavzela za ustanovitev društva. Tako smo dobili novo društvo in prav je, da moč začetku začelimo uspešno delovanje. Ob tem pa je le

Miro Štef

KJE IMAO NEKATERI MORALO

Se še spomnите Občnega zборa na novo ustanovljenega Smučarskega društva Trzin? Na tem zboru smo bili med ostalimi Trzinci tudi nekateri predstavniki Športnega društva Trzin. Pobudniki ustanovitve Smučarskega društva je g. Tone Zupan s svojimi simpatizerji. Glavni razlog, da je Smučarsko društvo sploh nastalo, pa sta brunarica in smučišče v Dolgi dolini.

Če so člani Športnega društva Trzin, smo verodostojni zaposleni, in imamo svoje odgovornosti, vendar si kljub temu z veseljem ukramemo prosti čas za delovanje v Športnem društvu. Od tega nimamo nobene koristi, ampak delamo z veseljem in dobro voljo. To pa nekateri, ki imajo časa »24 ur« na dan, ne razumejo ali pa nočeo razumejo.

Ne razumemo g. Zupana, da javno obsoja nekatere člane Športnega društva, da so širili govorice o nepoštenosti družine Kralj. Je mogoče mislit, da se bo na ta način povzdignil pred ljudmi, ki jih je pripeljal s

seboj na sestanek in ki mogoče pozna samo njegovo plat? Če je bil namig g. Zupana (in njegovih simpatizerjev s ploskanjem) usmerjen s pogledom name, da sem jaz krič - Završnik, lahko vsem povem, da se jaz ne čutim dolžnega opravičevati se družini Kralj, ker posameznik še nikoli ni bil družina. Zato je ga Kraljeva neupravičeno užaljena.

Vprašal bi g. Zupana, kje so finančna poročila smučarskih dni, smučarske tečaja in zaključnega tekmovanja v veleslalomu?

Če mislite delati na način, ki ste nam ga pokazali kot smučarska sekcija Športnega društva Trzin, ne boste prišli daleč.

Glede očitka, da v treh mesecih pri brunarici ni bilo nič narejenega, naj vam povem, da še nihče ni vlagal v nepremičnine brez listin, s katerimi ti to dovoljujejo in na katerih piše, kdo je lastnik le-tega.

Še enkrat bi poudaril, da smo bili člani Športnega društva izvoljeni na željo drugih občanov. Delamo prostovoljno, z veseljem in pošteno. Zato bi radi marsikaterje zadeve razčistili. Vrata na naših sestankih upravnega odbora so odprta za vsakogar.

Naša odločitev je, da delamo po pravilniku Športnega društva. To ne pomeni, da morajo sedaj nekateri odstopiti od vodenja svojih sekcij, kot je to storil g. Zupan. Se je mogoče zamislil in uvidel, da ne bo mogel še naprej delati na svojo roko?

Imeli smo sestanek o finančnem delovanju Športnega društva. Uvedli smo pravilno finančno delovanje društva, ki je razvidno tudi iz naših dokumentov, blagajne na prireditvah itd. Ko sta nova pravila delovanja slišala Zupan in Kralj, sta predčasno zapustila sestanek. Le zakaj?

Pa še to: Kje (v katerem časopisu, v pogovorih ...) so omenjeni fantje in dekleta, ki so v zadnjih dveh letih pomagali pri organizaciji prireditiv in opravilih pri brunaricah? Ali sta res vse organizirala ter postavila brunarico Zupan in Kralj? Drugi so očitno prirejali v brunarici samo osebne zabave !!!

Gorazd Završnik

OBETAVEN ROD MLADIH TRZINSKIH KOLESARJEV

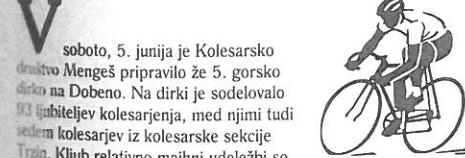
Vsotočno, 5. junija je Kolesarsko društvo Mengš pripravilo že 5. gorsko dirko na Dobeno. Na dirki je sodelovalo 93 udeležencev kolesarjenja, med njimi tudi sedem kolesarjev iz kolesarske sekcije Trzin. Klijub relativno majhnemu udeležbi so Trzinci dosegli odlične rezultate.

V kategoriji do 14 let je Rok Pozman dosegel drugo mesto, njegov brat Blaž je bil tretji, Gašper Črnugelj je osvojil peto mesto, Simon Klavzar pa deveto.

V kategoriji mladih je bila Ana Ručman četrta, v kategoriji veternov pa je Herbert dosegel drugo, Tone Jensterle pa šesto mesto. Že naslednji dan, v nedeljo, 6.6., je bila v Hotavljah kolesarska

dirka na kronometer. Sodelovalo je 173 tekmovalcev, med katerimi je Rok Pozman dosegel šesto mesto, Blaž Pozman pa sedmo.

Vsem kolesarjem čestitke za uspehe, člani sekcije pa vabijo vse, ki želijo sodelovati, da se jim pridružijo.

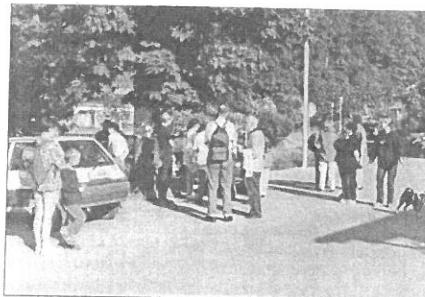

Če dolgo živijo skupaj, se živali vzljubijo, ljudje zasovražijo.

Kitajski

PRVI POHOD PO MEJAH NAŠE OBČINE

Tudi v pred nedavnim ustanovljenem Turističnem društvu smo skušali po svoje prispevati k praznovanju občinskega praznika, zato smo se dogovorili, da bomo pripravili prvi turistični pohod ob mejah naše občine. Ker so bili v prazničnem mesecu maju vsi najprimernejši termini zasedeni s prireditvami drugih društev, smo se odločili, da prvi organizirani pohod opravimo v soboto, 5. junija.

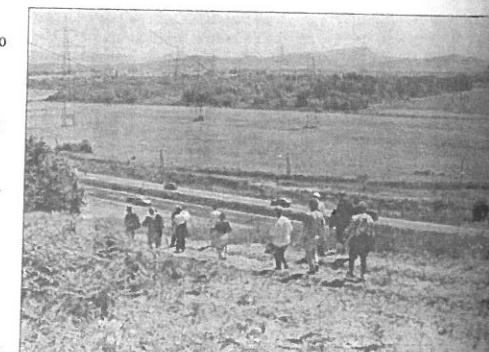

Na prijetno presenečenje organizatorjev se nas je na štartu pred tržinsko cerkvijo zbral za začetek kar precej udeležencev, celo več kot smo pričakovali. Med udeleženci je bil tudi župan občine Tone Peršak, ki pa je povedal, da bo šel z nami le del poti, saj ga je že čez par ur čakal slavnostni govor na prireditvi, ki so jo pripravili tržinski borce. Predno smo se podali na pot, nas je pozdrivil sam tržinski župnik g. Pavle Krt, ki nam je povedal tudi nekaj zanimivosti o tržinski cerkvi. Ker pa je bilo za nekatere še zgodaj, smo se radi odzvali vabilu družine Kuferšin, da obiščemo njihovo slaščičarno Rožle, ki se stiska pod obrobjem tržinskega kamnoloma -

druge zanimivejše točke ob poti, ki je speljana po mejah občine. Valentina in Milan Kuferšin sta nas vse pogostila s kavico, pecivo, ki se je kar topilo v ustih, tisti, ki smo si žeeli privoščiti še kaj močnejšega pa smo lahko okusili odlično žganje. Milan nam je ob tem pokazal tudi doma pridelano in stekleničeno vino, ki ga pridelala na svoji brajdji pod kamnolomom. Stekljenice krasijo originalne tržinske etikete in po nam znanih podatkih je Milanovo vino do zdaj prvo po vseh pravilih vinarstva stekleničeno in etiketirano tržinsko vino. Obljubili smo, da bomo na pokušino še prišli.

Marjan in Janez, ki sta prejšnji dan označevala pot po mejah občine, sta se odločila, da se bomo v prvem delu tesno držali poteka meje, zato je bilo treba kakih 200 m pred gradom Jable kar resno zagristi kolena navkreber, da

smo se prebili na planotasto slemne Ongra. Po prijetno speljanih senčnih poteh smo nato sledili meji občine in si vmes ogledali še eno zanimivost severnih pobočij Ongra, doglazije – severnoameriške iglavce, ki so jih nekdanji graščaki zasadili v jabelskih gozdovih. Vsi udeleženci po-

hoda smo se strinjali, da je pot, razen v začetnem delu, res uživantska, saj je speljana po blago razgibanem, dokaj položnem terenu, sprva v senci mešanega, potem bukovega in nato borovega gozda. Nekateri so bili presenečeni, ko so videli, kako blizu naselja nekaj časa poteka meja občine, vendar smo se počasi začeli

hodu po gozdu res prijalo. Nekateri so zatrivali, da bodo ob naslednjem pohodu okrog vedenzo zaključili v London Pubu, saj zdaj vedo, da imajo tam zelo bogato ponudbo različnih vrst piva in da se ta piča iz hmelja po pohodu zelo prileže. Vendar za nas pohod še ni bil končan.

Moralni smo še do gostišča Narobe, saj nas je članica društva in lastnica gostilne Narobe Maja Breznik povabilo, da pohod zaključimo tam. Nekateri so že hoteli zaviti domov, saj so mislili, da smo doživeli že

vse, kar se je dalo prijetnega doživeti, vendar smo bili tisti, ki smo vztrajali do konca, zares lepo nagrajeni. Pri Narobetu so nam postregli z okusno jedajo in nam dali vedeti, da so prav tržinske gostilne lahko eden najmočnejših adutov tržinske turistične ponudbe. S tem smo se prav vsi strinjali, ko so nam za posladek postregli še z ledeno sladico z ognjemetom.

ZAHVALA IN POVABILO

Prv soboto v juniju nas je 26 članov »uradno« prvič prehodilo del poti ob mejah občine Trzin. Nekaj več priprav in dela smo imeli članji Turističnega društva Trzin pred tem in na ta dan, vendar se to za člane tudi spodobi. Zahvala pa gre predvsem tistim, ki so nam pri tem pomagali. Pripravili so lčno izdelane lesene smerokaze, trasirali pot, oblikovali priložnostno zloženko, nam pogasili žejto in potesili lakoto ... Omenim naj Mizarstvo Skopec, PD Onger Trzin in markaciste, uredništvo Odseva, slaščičarno Rožle, pivnico The Old London Pub, gostilno Narobe ...

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE DRUŽINA MRAVLJICE TRZIN

VOD VPRAŠAJ

Lep taborniški pozdrav. Zelo nerad pišem o ljudeh, predvsem o takih, o katerih se ne da skoraj nič napisati. Vendar, obstajajo takšni ljudje, ki bi lahko o njih pisali ne samo novele in sage, ampak tudi dolge romane. To so otroci. Njihovo doživljajanje je drugačno kot pri odraslih. Neobremenjeno. Svet sele odkrivajo, spoznavajo in obračajo, kot jim je po milji volji. Vendar, tudi zanje obstajajo določene omejitve. To so starši. Konč koncev tudi jaz, vodnik, ki sem na vodnih sestankih, izletih in taborjenjih odgovoren za njihovo varnost, zdravje, počutje itd.

Zelo rad imam svoj vod. Ne glede na to, da imam same nagajive osebke, ki jih je težko umiriti, se na vodovih sestankih zelo dobro razumem. Majčkina avtoriteta je za vsakogar koristna, saj se pri tem naučijo upoštevati pravila, ki jih družba in nadrejene osebe narekujejo.

Nas vod, nastavljen iz učencev 5. razreda osnovne šole Trzin, se imejevuje vod Vprašaj. Tako smo imo izbrali po tem, ker se kar nismo mogli odločiti, kako naj bi vod imenovali. Ponavadi imajo vodi imena po kakovih gozdnih rastlinah oz. živalih, vendar če hočemo biti nekoliko drugačni, naj se vidi to tudi po imenu. Člani voda so Igor Semprimožnik, Klemen Hren, Maja

Omahan, Darja Pirc, Tamara Ivanjko, Matic Bizjak, Neža Vrbec, Matevž Kosterov in Martin Tomažič. Tako kot vsako pomlad, ko nekateri fančje zamenjajo tabornike z žogo in se vrnejo šele septembra, se ta pesem dogaja tudi v mojem vodu. Upam, da bodo prišli nekoliko prej, kot šele septembra. Najbolj pridni in redni obiskovalci vodovih sestankov so Maja, Darja, Igor, Matic in Tamara. Najboljše prijateljice med seboj so Maja, Darja in Tamara. Moram priznati, da sta pri dve nekoliko bolj živi kot Tamara, vendar se vseeno dobro razumejo. Matic je med fanti najbolj priden. Zelo ambiciozen, razgledan in najbolj ubogljiv. Zelo priden je tudi Igor. Z drugimi pa imam zelo veliko dela in mi vzamejo ker nekaj energije. Ampak, na splošno mi člani voda ne delajo kakšnih večjih preglašev. Prve tri punce zelo rade ročajo. Se zavrkavo, sem pa tja ušpičijo kakšno starco, veliko kritizirajo in največ sprašujejo. Matic največ ve o taborništvu. Že od vsega začetka spremja taborništvo z zanimanjem, saj je velik ljubitelj narave. Igor pa

je zelo priden. Zelo rad hodi na izlete, se udeležuje taborniških akcij, sem pa tja pa tudi kakšno ušpiči. Najbolj živahnova med fanti sta Martin in Matevž. Klemen se zelo rad igra, Neža pa je najbolj hiljadkrvna v vodu. Skratka, devet različnih ljudi. Devet različnih sončkov, bi dejale njihove mame. To je nekoliko na hitro vse o našem vodu. Zase, bi pa samo napisal to, da sem študent 3. letnika ekonomije na Ekonomski fakulteti v Ljubljani. S taborništvom se ukvarjam že od svojega 9. leta, poleg tega pa sem kitarist v glasbeni skupini Slaba kava.

Z NARAVO K BOLJŠEMU ČLOVEKU
Primož Juhart, vodnik

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

KRATKE IZ PLANINSKIH KROGOV

KAKO SE JE TRZINSKA - KRALJEVA JAMA SKRČILA

Planinsko društvo Onger Trzin je v svoj program akcij ob praznovanju trzinskega občinskega praznika uvrstilo tudi ogled Kraljeve jame na Dobenu, ki jo mnogi imenujejo tudi kar Trzinska jama. Predsednik društva je za vodjo akcije določil mene in ker že skoraj 15 let nisem bil v tej jami, sem izliv rad sprejel, bilo pa mi je precej lažje, ker sta se nam pridružila tudi dva domžalska jamarja, tehnično vodenje pa je prevzel kar predsednik domžalskih jamarjev Aleš Stražar.

Ker je jama zahtevna za obiskovalce, saj se je treba najprej spustiti 17 m navpično v globino, smo se že na začetku dogovorili, da ne bomo delali posebne reklame. Ni namreč mogoče, da bi se naenkrat v jami drenjalo preveč obiskovalcev. Za omejen

obisk pa se zavzemamo že, odkar smo jamo podrobnejše začeli raziskovati tudi zato, ker jo želimo kar najbolje zaščititi pred tistimi, ki ne bi znali ceniti njenega bogastva in lepote. Jama je namreč res lepa, okrašena z bogatim kapniškim okrasjem. Pravzaprav je to jama za sladokusce in izbrane. Vendar tem v njej ni vedno tudi lahko. To smo spoznavali že, ko smo, takoj po vhodni odprtini, obešeni na vrh kot salame, nihali nad

črno, negotovo globino.

Zame je bilo verjetno lažje, saj sem pot že poznal, kako pa so se počutili drugi, pa sem si lahko samo predstavljal. Ob tem, ko sem drsel v globino, sem se spomnil svojega prvega spusta v jamo. Prijatelji so me takrat vzel s sabo kot alpinista, ki jim je lahko priskrbil dobre vrvi, saj so se najprej spuščali kar z nekakšno preperelo peril-

no vrvo. Ko so mi priporovedovali, kako so opravili prve spuste, so mi šli lašje resnično krepko pokonci.

Rudi je izginil v labirintu. Na dnu vhodnega jaška jame sem tokrat presenečeno ugrovil, da je Rudi, ki se je spustil pred mano, izginil. Zdela se mi je, da ga ni pogolnil jamski škar, kateri rov je v svoji raziskovalni vneti poniknil pa tudi nesem takoj ugotovil. Počakal sem na Jožeta, da sva se skupaj podala na lov za Rudijem. Za jamarja Aleša in Boštjanja

sem bil tako ali tako priprisan, da se boste dobro znašla in nas bosta dohitela. Začel sem se basati v ozek rov, ki je imel eno steno vso »našpikano« s kristalčki, iglicami. »Sem dol je pa jež padel!« mi je ob tem rekel Jože, ki je čakal, da se zrini v luknjo. Misliš sem, da pesniško govor o iglicah, kristalčkih, zato sem mu odvrnil, da jih bo po drugih rovih še veliko. Jože pa je bil ves začuden, da jež tako pogosto padajo v jamo. Zdela se mi je, da ne govori na isti frekvenci, zato mu povedal, da je na dnu daljši ozek rov, poln ostrih kristalčkov, ki smo ga kot prvopričetniki poimenovali Križev pot, saj so nas kristali bolj spominjali na trnje kot pa na ježeve bodice. »A, ti misliš na kristalne jamske bodice, jaz pa govorim o pravem ježu, ki le tu in je očitno pozabil dihati! mi je v smehu odvrnil Jože. Takrat sem med kamni in listjem pod vhodom zagledal trupelce ježa, ki je očitno res padel skozi

tačkov, ki smo ga kot prvopričetniki poimenovali Križev pot, saj so nas kristali bolj spominjali na trnje kot pa na ježeve bodice. »A, ti misliš na kristalne jamske bodice, jaz pa govorim o pravem ježu, ki le tu in je očitno pozabil dihati! mi je v smehu odvrnil Jože. Takrat sem med kamni in listjem pod vhodom zagledal trupelce ježa, ki je očitno res padel skozi

brezno. »Če ne bomo mogli ga bomo imeli vsaj za malico!« se zarežal, potem pa sem se vijugati po labirintu rovov.

Tudi kapniki rastejo

Celine so se menjavale z manjšimi dvoranami in vedno znova me je vnesel nov pogled na kapnike, sice, makarončke, kristalčke. Senci ozko odprtino sem zagledal v celoto Rudijeve svetilke in kaj tamu smo skupaj sedeli v manjši dvorani. »Preseeno lepa jama, ampak prehodi so pa kar ozbilj!« je rekel Rudi in spomnil sem se, da smo pred leti nekako lažje stikali po jamskih rovih. »Seveda, takrat smo bili mladi in nismo imeli nič opreme. Bili smo brez čelad, pasov in sploh vse krame, ki jo zdaj vlačimo s seboj. Ko so potem z nami v jamo prispeli amarji iz Železničarja, so se krizali, ko so videli, kaj vse smo preplezali in prelezli kar tako, brez varovanja.«

»Dobra ideja, tudi jaz bom odložil ga v čelado, saj se mi zdi, da me ta krama res ovira, čelada je prav okroma. Z njo ne morem v nobeno luknjo. Tu se nam ne more kaj posebnega zgoditi, če ste že v lezli brez opreme!« Jamarja sta združila opremo, drugi pa smo s seboj vzeli le fotoaparate. Sto je lažje, vendar ne lahko. »Fantje, zdi

Jamar Aleš se je le režal, potem pa ocenil, da kapniki še vedno rastejo zelo počasi, da pa so se verjetno povečali naši trebuh. »Priznam, malo se je povečal standard, ampak mislim, da trebuh še niso take ovire, bolj smo se razširili čez ramena,« je ugotovil eden, drugi pa je hitro dodal: »Ja, pa mišic imamo tudi več!«

Kakor kolik že, jama je še vedno lepa, obiskali smo vse njene dvorance in dvorane, brezna in rove ter ugotovili, da verjetno tudi zanamci ne bodo našli kaj več novih rovov in nadaljevanj jame. Bili smo res veseli, da smo spet obiskali »našo« jamsko lepotico. Ko smo prilezli iz nje, pa smo bili tudi kar veseli, da smo spet prišli na plan. »Ja, malo je manjkalo, da bi ostal kar dol. Ne vem, če bi mi hujšanje v jami kaj dosti pomagalo, saj je še že tam, pa še kdaj bi notri padel. Kapniki pa so mi kot v mišelovki zapirali pot. Navzdol, mimo njih, je kar šlo, ko sem hotel gor, pa je le za kak centimeter manjkalo, da bi mi, kot v mišnicu, onemogočili povratak!« je ugotavljal Jože in kazal, kje so ga kapniki odgrnili, ko se je rinil skoznje. Ja, bilo je lepo, a tesno. Jama se krči.

Miro Štěbe
Fotografije: Jože Jerman

MLADINSKI PLANINSKI TABOR

RUDNO POLJE - 99 17. - 25. julij 1999

Predvidena mesta za letošnji mladinski planinski tabor smo že pred časom zapolnili. Ker pa je za taborjenje veliko zanimanje, smo se odločili, da sprejmemo še 5 prijav. Cena ostaja še naprej 20.000 SIT. Vse dodatne informacije lahko dobite na tel. 710 - 247 (Emil). Čakajo te zanimive gorniške ture ter bogat spremiševalni program.

TUDI VETERANI VOJNE ZA SLOVENIJO SO DALI SVOJ PRISPEVEK K OBČINSKEMU PRAZNIKU

Uredništvo Odseva je dolžno opravilo tržinskim veteranom vojne za Slovenijo, saj je v majski številki izpadel prispevek o njihovi dejavnosti, posvečeni prazniku občine Trzin. In opravilo naj povemo, da smo morali izpustiti in skrajšati še več drugih člankov.

Pripadniki sekcije veteranov vojne za Slovenijo so v počastitev praznika pripravili dve akciji, sodelovali pa so tudi z drugimi

organizacijami. V četrtek, 13. maja, je v osnovni šoli Trzin Jože Kosmač predaval o tržinski bitki med vojno za osamosvojitev Slovenije. Poslušalci so z zamjanjem sledili njegovih pripovedi, precej pozornosti pa pritegnjevale tudi dokumentarno gradivo o tej bitki, ki so ga zbrali člani sekcije.

V nedeljo, 16. maja, pa so veterani vojne za Slovenijo pripravili pohod Po poteh premikov pripadnikov TO po območju naše občine v

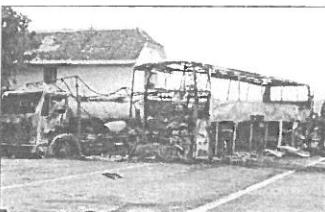
času osamosvojitev vojne. Pohod so želiли predstaviti prednostno izvedbo pomnika padlim žrtvam okupatorja med II. svetovno vojno. Od tam so krenili proti gradu Jablanu na pot so se po pobočjih Ongra podali do mesta preko Pšate pri Gregcu (Za hribom 1), kjer je bila med vojno znatenita tržinska bitka. Ob spominski plošči so se spomnili tedanjih dogodkov in žrtev, ki so padle za samostojno Slovenijo.

OB DNEVU DRŽAVNOSTI IN 8. OBLETNICI TRZINSKE BITKE

Pozno popoldne, 27. junija 1991, je med bitko s pripadniki JA v Trzinu na Kmetičevi ulici, za pekarijo Kralj proti železniški postaji v Trzinu, malo pred prehodom preko glavne ceste, omahišil smrtni zadet Edvard Peperko, pripadnik diverzantskega voda TO iz Kamnika. Padel je kot prva žrtev spopadov z enotami JA v Sloveniji, v dneh, ko se je odločalo o zgodbovinskih samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije. Daroval je svoje mlado življenje in zapustil mamo, ženo in komaj dobro rojeno hčer Petro. Edvard je bil veteran vojne za Slovenijo, in, žal, v njej preminil.

Delujemo v sekciji Občine Trzin.

Konec aprila letos smo se zbrali in izvolili vodstvo sekcije ter sprejeli letni program

dela. Najprej smo se odločili za obisk Muzeja v Kobarišu, da bi članstvo spodbudili k aktivnosti sekcije na začetku delovanja.

Na zborovanju smo ugotovili, da mnogo pripadnikov teritorialne obrambe, policije, narodne zaščite in enot za zvezne Republike Slovenije, ki so v času od 26.6. do 18.7. 1991 opravljali dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije, med njimi je tudi precej Tržincev, po toliko letih še nima urejenega statusa vojnega veterana, v skladu z Zakonom o vojnih veteranih (U.R. RS, št.63/95). Enaka ugotovitev velja tudi za članstvo Tržincev v Združenju veteranov vojne za Slovenijo, to je tistih, ki so kot pripadniki v določenih organizacijskih oblikah ali kot prostovoljci, skladno

z določili Statuta zvezne veteranov vojne za Slovenijo, aktivno sodelovali v pripravah oziroma neposrednih obrambnih aktivnosti v vojni za ohranitev samostojne in neodvisnosti Republike Slovenije v obdobju od 17.5.1990 do 26.10.1991.

Zato vsem tržinskim veteranom, ki še nimajo urejenega statusa v skladu z zakonom ali statutom, predlagamo, da uredijo svoj status in pravice po upravni ali na društveni ravni. Žeeli bi, da se v čim večjemu številu organiziramo in zaživimo z delom v naši sekciji ter združimo prijetno s kriostinom, saj je družba nam, veteranom, ki smo že uspešno izpolnili svoje državljansko dolžnost obrambe domovine, do zdaj namenilo skromna zaksnska priznanja.

Za ureditev statusa se lahko veteran, ki izpolnjuje pogoje, obrnejo na Upravo za obrambo Ljubljana, Izpostava Domžale ali na Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo, Domžale, v pomoč pa vam bomo tudi v naši veteranski sekciji v Trzinu.

SEKCIJA ZVVS TRZIN

Veterani domžalskih občin smo organizirani v Območnem združenju veteranov vojne za Slovenijo Domžale, skladno s statutom Zvezne veteranov vojne za Slovenijo, ki je bil sprejet na ustanovnem zboru 26.10. 1998.

TOUR DA - LA d.o.o.

Reboljeva 39, p. 1236 Trzin
Tel.: +386 (0)61 715 957, +386 (0)61 716 384
Fax: +386 (0)61 716 384
E-mail: apartmaji@tour-da-la.si
<http://www.tour-da-la.si>

APARTMAJI

PREDSTAVITEV PODJETJA TOUR DA - LA d.o.o.

In Trzinu ste edina registrirana turistična agencija. S tem se ukvarjate?

Že ob ustanovitvi podjetja v letu 1990 smo se odločili, da bomo v Ljubljani in njeni okolici razvili turistično ponudbo zasebnih sob, stanovanj, apartmajev. Taka ponudba je znana za Portorož, Piran, Kranjsko goro, Čatež itd. V Ljubljani, Mariboru, Celju in ne nazadnje v Trzinu te ponudbe sploh ni, kot da nimamo ali ne bomo nikoli imeli gostov, ki iz razno raznih razlogov ne iščejo hotela.

Pa je povraševanje po takih zasebnih prenočitvenih zmogljivostih?

Sveda, v prvih petih mesecih smo imeli v ponudbi samo sedem enot, nočitev je bilo 1800, kar pomeni 77% zasedenost, medtem ko je bila lanská celoletna zasedenosť blizu 70% v 10-ih apartmajih. Gosti so iz vseh celin, največ 55% je poslovnežev, pravih turistov je le 3%. Celo iz industrijske tržinske cone je bilo pred dvema letoma, ko smo še imeli apartma v Črnučah nekaj gostov – poslovnežev, ki so hoteli prenočiti bližje kot so ljubljanski hoteli.

Zakaj samo 10 enot in ne več?

Predvsem zato, ker je bila do nedavnega zakonodaja na tem področju nejasna, neuskajena in za razvoj podjetništva nezgodobudna. To je tudi razlog, da vsaj tretjino časa porabimo za sodelovanje z Gospodarsko zbornico Slovenije in državnimi organi, saj smo edini v Sloveniji, ki s prakso to problematiko v celoti obvladamo in imamo res dobre rešitve.

Ali so gosti zadovoljni, se vračajo?
Gosti so res zadovoljni. Lahko bi imeli intervju z njimi. Zadovoljni so zaradi

tega, ker jim poleg prenočišča, to je popolnoma opremljene kuhinje, spalnega in dnevnega prostora s televizorjem, telefonom, delovnim kokičkom, kopalnico s pralnim strojem in še drugo opremo po želji, nudimo prevoz ob prihodu in odhodu, nakup letalske karte, napolnimo po njihovem naročilu hladilnik preden pridejo, svetujemo kam čez vikend (ne pozabimo, največ je poslovnežev) ali ob prostem času, če potrebujejo varstvo za otroka, najdemo

rešitev, izposodimo kolo. Poizkušamo, da bi se počutili podobno kot doma, pa še naša namestitev je cenejša kot v hotelu.

In načrti za naprej?

Vse to kar smo se naučili naj bi zaživelno tudi v Trzinu. Zaradi tega vidimo v sodelovanju in povezovanju našega podjetja, turističnega društva Trzin in občine tisto pravo pot, ki zagotavlja Trzinu, da se kar hitro in uspešno predstavi s svojo turistično ponudbo, med drugim tudi z zasebnimi prenočišči, kar je naša specjalnost. Istočasno se želimo še bolj utrditi v Ljubljani. Sedaj delamo skupaj s partnersko agencijo Miredita d.o.o. na Kotnikovi 5 v Ljubljani. Načrtujemo razširitev. Navsezadne bo za Trzin zelo koristno, če bo imel svojo turistično ponudbo tudi na vidnem »šalterju« v Ljubljani.

Turizem ne pozna meja, pričakuje gostoljubnost, visoko kvaliteto in pridne zagnane delavce. Za turizem moraš imeti veselje. Nagrada ti ne sme bili le denar.

Komunikacija z gostom, spoznavanje dežele tujca skozi njegove navade in zahteve so šola in užitek posebne vrste. In če to vodi k višji kvaliteti življenja v domačem okolju, je smisel tega dela pomemben za nas posameznike in za družbo.

PRIČAKAJTE POČITNICE, SONCE, MORJE ... PRIPRAVLJENE, LEPE IN UREJENE

Počitnice so pred vrti! To je čas za nova doživetja, nova poznanstva, za potovanja in sprostitev. Dopusti so res čas za ležernost in počitek, vendar le ni dobro, če se povsem predate lenobi in se tako rekoč razpuštite. Tiste ženske in dekleta, ki bodo tudi med počitnicami skrbele za svoj videz, za nego in zaščito svojih las in kože in sploh za svojo urejenost, se bodo bolje počutile, bodo bolj samozavestne, in v družbi tudi bolj sproščene.

To bo vplivalo na boljši vtis, ki ga bodo zapustile, prav gotovo pa bodo pritegnile tudi več občudočnih pogledov. Ne nazadnje pa skrb za lasten videz lahko prispeva tudi k zdravju, kajti močno sonce, ultravijolični žarki, pa tudi sol in klor v vodi, lahko prinesejo tudi nezaželenje učinke.

V Trzinu lahko vsi za lepši videz, za nego in zaščito in sploh za dobro pripravo na počitnice dobite tako rekoč na enem mestu, v lokalih Platinum, Naomi, Roma in LM Kozmetika na Kidričevi cesti.

FRIZERSKI ATELJE PLATINUM

Pred odhodom na počitnice je prav, da si vzamete vsaj nekaj časa za vaše lase. Omislite si novo modno pričesko, na katero boste ponosni ob večernih spreobrh po obmorskih ulicah ali na večerjah v lokalčkih. Če načrtujete bolj pustolovske počitnice, si privoščite bolj šporlini videz, mogoče

si dajte lase pristriči tudi zaradi hitrejšega sušenja, na vsak način pa pomislite na njihovo zaščito, saj so lasje občudljivi na UV žarke močnega sonca ter na morsko vodo in jed v bazenih. V frizerskem ateljeju Platinum, ki ga vodi Nuša Križman, vam bodo znali po vaših željah urediti pričesko, zraven pa vam bodo lahko tudi svetovali in vam lase zaščitili pred nezaželenimi vplivi poletja. V ateljeju Platinum, ki si je med strankami že pridobil ugled, in se stranke rade zadovoljne vračajo, pozorno spremljajo vse moderne trende in zasledujejo

sposojanja s področja nege, zaščite in lepenja las. Prav to jim omogoča visoko kakovost uslug in zadovoljstvo strank, na osnovi bogatih izkušenj pa pri negi in zaščiti las prizogajo na idelke ameriške družbe **TIGI**.

Delovni čas je:

pon.:	13.00 - 20.00,
tor.:	9.00 - 15.00,
sre.:	
čet.:	9.00 - 20.00,
pet.:	12.00 - 20.00
in sob.:	8.00 - 12.00,
stranke pa se lahko naročijo tudi po telefonu, št.: 041 502 197	

tivne kozmetike ter bogatim izborom različnih parfumov. Z izdelki, ki jih ponujajo v drogeriji, boste lahko poskrbele za vaš lepši videz in tudi nego in zaščito vase kože, obraza in celega telesa. Kozmetični pripromočki iz drogerije Roma vam bodo tudi v poletnih dneh prinesli dobro počutje in zadovoljstvo. Prijazne prodajalke vam bodo svetovalo pri izbiro in tudi glede uporabe posameznih preparatov, še zlasti pa priporočajo izdelke pariške kozmetične znamke **DEKLEOR**, ki jih največ uporabljajo tudi v kozmetičnem salonu LM. Poleg kozmetike in parfumov v drogeriji Roma lahko kupite tudi različne lasne dodatke in bižuterijo,

treba pa je opozoriti tudi na zelo ugoden nakup kakovostnih kopalk po znižanih cenah.

V kozmetičnem salonu LM, v katerega se pride skozi drogerijo Roma, poskrbjajo za lepši in bolj urejen videz svojih strank, hkrati pa tudi za njihovo boljše počutje. Opravljajo vse vrste kozmetičnih posegov, v tem času pa se še zlasti doženči od-

loča za ročno limfno drenažo, s katero opravljajo tudi nadležni celulitis. Ročna limfna drenaža je zvrst masažne tehnike, ki pomaga odstranjevati odpadne odvečne snovi

Trgovino Naomi lahko obiščete vsak dan od 11. do 19. ure, ob sobotah pa od 9. do 13. ure. Priklicete jih lahko tudi po telefonu št.: 721-511.

iz telesa. Ni alternativna terapija, ampak spada k fizioterapiji, med drugim pa odpravlja tudi glavobole, zaprtje, bolečine v nogah pa tudi v hrbenici in krizu. Pred počitnicami na morju se ženske zatekajo k ročni limfni drenaži predvsem zaradi odpravljanja celulitisa. Ženske pri tem vidijo v glavnem le estetski ne padi zdravstveni problem, čeprav je celulit v resnici vendarle neke vrste bolezni. To, kar poznamo pod besedo celulit, so napihljene maščobne celice in ostanki strupenih

snovi oz. ostanki presnove. Za odpravljanje težav s celulitom je treba od petkrat do sedemkrat priti k ročni limfndrenaži. Postopek je neboleč, kozmetičarka pa s posebnimi krožnimi gibi spodbuja limfni sistem k obtoku. V te tretmaje v kozmetičnem salonu LM vključujejo tudi aromaterapijo, s katero vplivajo tudi na krvni obtok, saj z njo sčistijo ožilje.

Prijazna in izkušena kozmetičarka vam bo v salonu strokovno svetovala tudi druge možnosti za vaše boljše počutje in lepši

videz, in iz salona boste prav gotovo odšli boljše volje. Ni čudno, da se stranke rade vračajo v kozmetični salon LM. Salon pa ni namenjen le ženskam, v njem lahko kakovostno poskrbijo tudi za moške.

Delovni čas Kozmetičnega salonoma LM:

ob ponedeljkih, sredah in petkih od 14.00 - 19.00, ob torkih in četrtekih od 9.00 do 19.00. Podrobnejši podatki in naročila po tel.: 712 834.

TRGOVINA NAOMI

Tudi v trgovini Naomi so se dobro pripravili na poletno sezono. V prodajalni imajo bogato ponudbo lahkih, poletnih oblačil. Izbirate lahko med najrazličnejšimi majicami in srajčki s kratkimi rokavi ali brez, med številnimi bluzami modnih poletnih barv, seveda pa tudi kratkimi krilci in hlačami. Maršikatera sladokuska se bo težko odrekla elegantnim in modnim modelom priznanih domačih in tujih znamk, ki krasijo ponudbo trgovine Naomi. V prodajalni je še zlasti ugodna izbira zelo lepih ženskih oblek ter dvo ali trodelnih kompletov. Pri Naomiju ponujajo oblačila pravzaprav za vse prilike, naj gre za elegante, slavnostne trenutke, za sproščene športne urice ali pa tudi za preživiljanje kratkočasnih popoldnevov v domačem okolju.

Tudi moški lahko izbirajo v kako-vostni ponudbi športnih majic, kratkih hlač, še zlasti ugoden pa je nakup srajce in hlač znamke **FISHBONE**. Ko govorimo o ponudbi butnika Naomi, pa moramo opozoriti tudi na akcijsko prodajo kabvojk priznane znamke **EMANUEL**, ki so cenejše kar za 30 %. Zelo ugodno je mogoče kupiti tudi polo majice, izbirčni kupci pa bodo lahko našli še celo vrsto drugih zanimivih kosov oblike. V trgovini Naomi vas pričakujejo z res lepimi in kakovostnimi oblačili.

FCT FIZIOCENTER TRZIN
izkušnje ruskih zdravnikov, fizioterapeutov in maserjev

Zdravje, sprostitev in lepota

- ✓ ročna limfna drenaža
- ✓ shiatsu terapija
- ✓ refleksna masaža stopal
- ✓ aromaterapija
- ✓ podvodne masaže
- ✓ biserna kopel
- ✓ blatne obloge
- ✓ antiselulitni programi
- ✓ antistresni programi

061 162 18 37

Keros d.o.o.
medicinska rehabilitacija
Hrastovec 10, IOC Trzin, 1236 Trzin
tel.: 061 162 18 37, fax: 061 162 10 97
<http://www.s21.com/kc>

PARFUMERIJA & DROGERIJA

ROMA

KOZMETIČNI SALON LM

DROGERIJA IN PARFUMERIJA ROMA TER KOZMETIČNI SALON LM

V neposredni bližini ateljeja Platinum je drogerija in parfumerija Roma v zgornjem nadstropju, nad njo pa tudi kozmetični salon LM. V drogeriji lahko stranke izbirajo med pestro ponudbo negovalne in dekora-

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

13.05.1999

Ob 19.10 uri je bila na PP Domžale prijavljena tavnina peska, ki je bila storjena na Brodišču v Trzinu tega dne v popoldanskem času. Dosedaj še neznani storilec je naložil in odpeljal dva kubična metra peska. Š tem je povzročil manjšo materialno škodo.

19.05.1999

Ob 18.22 uri je oškodovanec prijavil poškodovanje stekel na novogradnji stanovanjske hiši na Kričevi ulici v Trzinu. Policisti so ugotovili, da je neznani storilec v času od meseca marca do dne prijave z opekanimi razbil pet stekel na oknih in s tem povzročil za okoli 10.000,00 SIT materialne škode. Obstaja sum, da so to storili mladoletniki, ki se tam večkrat zadržujejo.

21.05.1999

Ob 19.10 uri so policisti prejeli prijavo o parkiranju tovornih vozil na pločniku na ulici Blatnica v Trzinu in navedbo občana, da se tem uničuje pločnik, ki ni predviden za težka vozila. Policisti so na kraju dobili tovorno vozilo ter nato izvedli ukrep zoper voznika.

24.05.1999

Ob 06.55 uri je bil prijavljen vлом v dva delovna kontejnerja na gradbišču podjetja Kraški zidar v Trzinu. Kriminalisti so z ogledom in zbiranjem obvestil ugotovili, da je neznani storilec poskušal najprej vlotiti vrata z montirnim želesom, nato pa razbil okensko steklo in skozenj prišel v notranjost. Vzel je kotono brusilko in dve vrtalki, vse znamke Hilti, in s tem oškodoval podjetje za okoli 300.000,00 SIT. Kriminalisti so pričeli z zbiranjem obvestil in enega od vlmilcev v gradbeni kontejner na podoben način že pridobili, vendar za vлом v bližnjem kraju.

30.05.1999

Ob 11.00 uri je občanka iz Trzina prijavila, da v bližini njene hiše delavci izvajajo gradbena dela, čeprav je nedelja. Policisti so na kraju ugotovili, da je bila resnično kršena Uredba o hrupu v naravnem in živiljenskem okolju, zato so izvedli ustrezni ukrep.

V uredništvu Odseva razmišljamo, da bi uvedli tudi rubriki Mali oglasi in Ponudbe za zaposlovanje. Vabimo vas, da nam pošljete tovrstne prispevke (v julijski številki brezplačno). Rok za oddajo pa bo 7. julij.

02.06.1999

Ob 19.10 uri je bila PP Domžale obveščena, da je prišlo do magijske telefonske poškodbe občanke iz Trzina zaradi strela z zračno puško. Policisti so puško zasegli, po dodatnem zbiranju obvestil pa bodo izvedli ustrezni ukrep, saj še ni znano, ali je dejanje bilo storjeno oziroma je do strela prišlo vsed nezgode.

03.06.1999

Ob 14.30 uri je bila prijavljena tavnina kolesa, ki je bila storjena 02.06.1999 med 07. in 14. uro pred LB v Trzinu. Vzelo je bilo žensko gorsko kolo znamke Rog na 18 prestav, vinsko rdeče barve, številka 552498. Kolo ima vso pripadajočo opremo in je bilo zaklenjeno. Policistom bo dobrodošel vsak podatek o ukradenem kolesu.

Ob 23.50 uri je občan prijavil, da je v lokalnu LEKA BAR v Trzinu preglašna glasba, ki ga moti. Policisti so odšli na kraj in bodo zoper odgovorno osebo podali prijavo sodniku za prekrške.

Na sosednjih in drugih območjih se številneje pojavljajo vломi v stanovanjske hiše. Domači storilcem olajšajo delo s puščanjem priprtih ali celo odprtih kletnih oken, z odklenjenimi in odprtimi vratni in podobno. Vedno pogosteješi so vломi v tekstilne in druge trgovine in v stanovanja, ko storilci s primerenim orodjem zlomijo vložek cilindrične ključavnice in nato ključavnico brez težav odprejo. Zato občanom priporočamo, da na zunanjih straneh vrat »streče« dele cilindričnih vložkov ključavnic primerno zavarujejo s kovinskimi ščitniki, pri tem pa naj pazijo, da je ta zaščita čim močnejša. S tem onemogočijo storilcu oprjeni vložka in lomljene le-tega ter tako zaščitijo svoje premoženje.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

JANEZA SMREKARJA DADOTA

se najlepše zahvaljujemo vsem Trzincem, prijateljem, sodelavcem in drugim, ki so ga tako številno pospremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo sodelavcem in sosedom za izrečeno sožalje in izkazano velikodušno pomoč.

Niko, Tina in Lilijana-Alenka Smrekar

**Banka Domžale obvešča vse svoje komitente,
da je uvedla nove storitve.**

POSLOVANJE PREKO ELEKTRONSKE BANKE PROKLICK

Elektronska banka PROKLICK omogoča samostojnemu podjetniku, da lahko vse negotovinske bančne posle opravi preko svojega osebnega računalnika od doma ali z delovnega mesta.

DARILNI ČEK

Je posebna vrsta čeka, ki ga komitenti kupijo in je namenjen za obdarovanje.

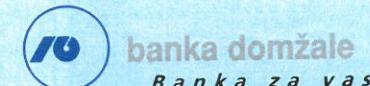
AVTOMATSKI ODZIVNIK

Omogoča komitentom pridobitev informacij o stanju na tekočem ali žiro računu.

SPREJEM GOTOVINE

Pravne osebe lahko v enotah banke polagajo gotovino na bančnih okencih.

**Oglasite se v eni izmed enot Banke Domžale,
kjer boste pridobili vse dodatne informacije.**

KNAVS

VULKANIZERSTVO IN AVTOPRALNICA

Mengeška c. 81, Trzin

Možnost naročanja po telefonu: 061/737-176

**Velika Izbera letnih pnevmatik:
GOODYEAR, DUNLOP, SAVA, BRIDGESTONE, FIRESTONE**

Pri nakupu gum in platišč nudimo **10% popusta!**

**VSAKO
5 (PETO)
ZUNANJE
PRANJE
BREZPLAČNO**

Coca Cola

SP SPORT 9000

AEZ
worldwide in motion
Platišča: Enzo, Rial, AEZ

... hladno, hladno

Ob stoletnici avtomobilov Opel vam
Avtotehna VIS in Kosec d.o.o. v mesecu juniju
ob nakupu Opel ASTRE nudi vročo ceno
za hladno klimo. Ne zamudite izjemne ponudbe
in s klimo ohladite vse.
Razen strasti.

Pooblaščeni prodajalec in serviser vozil OPEL

avtotehna VIS - KOSEC d.o.o.

Kamniška 19, Domžale. Salon: tel. 061/716-092. Servis: tel. 061/715-333

OPEL

Ford Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel.: 061/721 720, fax: 061/712 052
Trgovina: 061/722 777, prodaja vozil: 061/712 234

Najnowejša velika Fordova cestna mačka - FORD COUGAR, z eleganco, zanesljivostjo in močjo gorskega leva.

COUGAR

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: N.C. 061/720-020
TRGOVINA 061/720-560
FAX: 061/713-288
e-mail: dom@sam.si
<http://www.sam.si>

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO

IZKORISTITE UGDNE CEN IN GOTOVINSKE POPUSTE:

- STREŠNIKA Bramac, Borovec, Tondach in drugih kritin
- cementa, apnra
- armaturnih mrež, betonskega želeta
- barve za polepenje vašega doma
- prane plošče, tlakovi, robniki
- vseh vrst izolacij
- ter ostalega gradbenega materiala

GOTOVINSKI POPUSTI OD 5% DO 17%

NUDIMO VAM MOŽNOST BREZPLAČNE DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

AKCIJA AKCIJA OPEKA POROBLOK WEINERBERGER ORMOŽ

Izkoristite čas za nakup pred bližajočo uvedbo davka na dodano vrednost. V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7.-19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

V SAMU NISI NIKOLI SAM

Internet: WWW.SAM.SI

FALEONE d.o.o.

DRUŽBA ZA TRGOVINO IN SVETOVANJE

Blatnica 1, p.p. 128,
1236 Trzin (Piramida)
tel./fax: 061/162 18 00
GSM(NMT): 041(0609) 635 931

Poletna sezona prihaja!

V naši trgovini vam nudimo učinkovito zaščito las pred sončnimi žarki in škodljivimi vplivi klorirane in morske vode.

Kolekcija Seiwa - izdelki za negovanje las.

TRGOVINA Z LASNO KOZMETIKO
ODPRTA: OD PONEDELJKA DO PETKA OD 9⁰⁰ - 17⁰⁰

lasna kozmetika in oprema za frizerske salone

rolland HAIRTREND. ITALIA

NAJBOLJŠE ZA VAŠE LASE

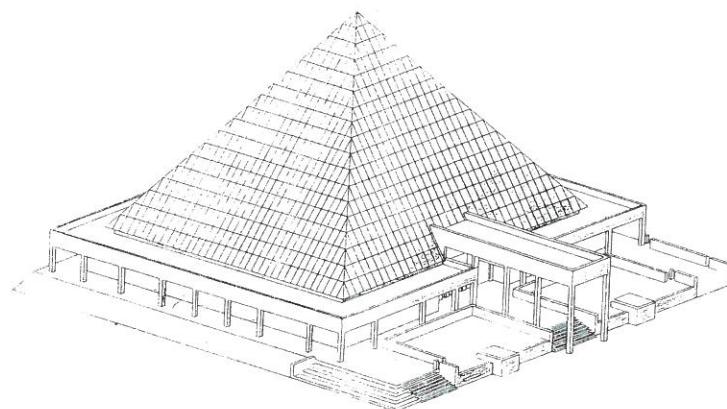

podjetje za poslovne storitve, d.d.

1236 Trzin, Blatnica 1

telefoni: 16 21 022 in 16 21 024 tajništvo, 16 21 026 računovodstvo,
16 21 030 komerciala, 16 21 034 projektiva, 16 21 036 fax

Dolgoletne izkušnje in s tem povezani uspehi na področju projektiranja, inženiringa in izvedbe gradbenih projektov so osnovne značilnosti našega podjetja. S svojo dejavnostjo, ki obsega predvsem izdelavo urbanistične in lokacijske dokumentacije, projektov novogradenj in adaptacij individualnih hiš, prizidkov, stanovanjsko poslovnih objektov, industrijskih zgradb, lokalov, itd., se vključujemo v aktivno sooblikovanje lokalnega prostora in s svojimi strokovnimi predlogi ter rešitvami pomagamo k izboljšanju življenjskega okolja.

Kljud zaostrenim tržnim pogojem zaključujemo z gradnjo stanovanjsko poslovnega objekta Malin v Radomljah, industrijskega objekta IMP SKIP v Mengšu in preureditvijo stare bolnišnice v Piranu v sodoben šolski center.

Štefe Janko

Trzin, Ljubljanska cesta 17, 1236 Trzin
www.avto.net/citroen-stefe

Pooblaščeni prodajalec in serviser vozil citroen z več kot 30-letno tradicijo

CITROËN XSARA BREAK
že od 2.174.000 SIT!

AKCIJA: XSARA in BERLINGO!
Klimatska naprava samo 99.999 SIT

Sprejemamo naročila za novi Berlingo s stranskimi drsnimi vrati!

KREDIT, LEASING, STARO ZA NOVO!

TEL./FAX: 061/722-977, 710-348